

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves  
Spisová značka: 5T/69/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617010432  
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Herichová  
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7617010432.35

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Herichovej a prísediacich: Emila Kováča a Magdalény Richtarčíkovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5.2.2020 takto

### rozhodol:

Obžalovaný:  
G. S., X.. XX.X.XXXX Y. F.H., V. L. H. R. X. Y.,  
V..Č.. H. Č.. XX S.. H.

Podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku o s l o b o d z u j e obžalovaného G. S. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves č. 2 Pv 518/16/8810-72 zo dňa 26.6.2017 pre skutok, že:

- v dobe od 18. decembra 2015 najmenej do 4. decembra 2016 v Spišskej Novej Vsi, najmä v priestoroch spoločnej domácnosti, v byte na ul. B.. X. Č.. X C. X. N.. F. Č.. X, svojej družke H. F., v nepravidelných intervaloch spôsobil psychické a fyzické utrpenie a to tak, že proti jej vôli ju zamykal v byte a znemožňoval jej návštevy maloletého syna a jej matky, prikazoval jej, aby mu urobila čaj, ak odmietla, udrel ju päšťou ruky do oblasti rebier, vyhrážal sa jej, že ju zabije, kopne do hlavy, že je len jeho a nikto iný ju nebude mať, opakoval jej, že nikdy od neho neodíde, nezabudne na neho do konca života tak, ako jeho bývalá manželka, že bude vždy jeho a je povinná sa o neho starať, že ju zničí, musela rešpektovať to, čo povedal, vyhrážal sa, že niečo urobí psovi, ak nepríde domov, v presne nezistený deň ju rukami chytil okolo krku, ťahal ju za uši, v dôsledku čoho jej začalo ucho krváčať, pričom zamkol dvere bytu, v prípade, ak chcela ísť so svojim maloletým synom na prechádzku, zamkol byt s tým, že nikam nepôjdu, musela mu dávať peniaze, pričom dňa 18. decembra 2015 počas toho, ako bola doma, spolu telefonovali, vyhrážal sa jej zabitím s tým, aby mu otvorila dvere bytu, v dôsledku čoho poškodená zavolala policajnú hliadku, následne dňa 20. decembra 2015 vo večerných hodinách, fyzicky napadol jej maloletého syna C. F., X.. XX.X.XXXX a to tak, že ho udrel otvorenou rukou dlane, po čom maloletý spadol na zem, následne ho zodvihol a hodil na posteľ, pričom po tom, čo sa ho poškodená snažila odtiahnuť, udrel ju dlaňou ruky po tvári, v dôsledku čoho si udrela hlavu o stenu, následne zaútočil na ich psa, ktorému spôsobil krvácanie, následne dňa 19. novembra 2016, v presne nezistenom čase jej zakázal ísť so synom na prechádzku s tým, že on rozhodne, kedy pôjdu von, pričom ju vidličkou udrel do oblasti čela, zamkol dvere bytu, zobral jej mobilný telefón a kľúče od bytu, ktorý ukryl pod vankúš, čím jej spôsobil mierny opuch a podkožný hematóm čela vpravo, čím u nej svojim správaním vyvolával strach a stres a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Prešov, sp.zn. 5Pp 29/2015 zo dňa 27.5.2015, právoplatným dňa 28.5.2015 bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp.zn. 4T 91/2008 zo dňa 15.10.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4To 83/2014 zo dňa 4.3.2015, aj pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, d/ Tr. zákona v trvaní 10 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom mu bola určená skúšobná doba v trvaní 7 rokov s probačným dohľadom probačného a mediačného úradníka v trvaní 3 rokov,

kvalifikovaný obžalobou ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a/, ods. 3 písm.c/ Tr. zákona,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

#### o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonaným dokazovaním v priebehu hlavných pojednávanií zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní neučinil žiadne z vyhlásení uvedené v § 257 Tr. poriadku. K veci vypovedal a na otázky prokurátorky odpovedal, že tento skutok sa nezakladá na pravde, nakoľko on bol prepustený z výkonu trestu 27.5.2015, stretol sa na Mestskom úrade s pani F., následne sa dali dokopy tak, že spočiatku sa len navštevovali pred jej činziakom, kde býva jej mama, s jej rodinou sa zoznámil, sedávali spoločne na lavičke a postupne, ako sa zoznámili, pani F. navrhla, že chce s ním žiť, našla byt, podnájom, na ulici B.. X. X, Y. R. X. Y.. Tam sa spolu aj nasťahovali a žili normálne neboli tam žiadne hádky, bitky, nič, ako to ona vypovedala a nikdy C. rukou ani ničím iným neudrel. Prvý incident sa mal stať okolo 18.12.2015, nepamätá, k čomu ona vypovedala, že mal údajne pod vplyvom alkoholu udrieť ju a jej chlapca, čo nie je pravda, lebo chlapec nebol doma, bol v škôlke. Malo sa to stať 18.12.2015, ale on bol už 18.12.2015 u rodičov v H.. Následne ona bola 19.12.2015 na vyšetrení s jej synom a záznam z ošetrenia je zo dňa z 20. decembra, ale ona bola hneď na druhý deň. Ďalej uviedol, že bol vo výkone trestu osem rokov za týranie prvej svojej manželky, vo výkone trestu mal program zaobchádzania, kde sa naučil, ako sa správať k ženám, byť slušný, mať úctu. Potom bol podmienene prepustený a prišiel bývať do Spišskej Novej Vsi ku svojej sestre Y. S.. Pani F. poznal už skôr, ona niekedy pracovala s jeho prvou manželkou, spolu pracovali v reštaurácii Mašinka na stanici, takže už ju poznal, vedel že aká je a v tej dobe už mala problém s alkoholom, pila, kradla peniaze z tržby. Tak sa stretli na Mestskom úrade on si niečo vybavoval, tam ju stretol, rozprávali sa a navrhla mu stretnutie. Vedel že má takú silnejšiu povahu, pretože podľa neho už v minulosti aj niekoho napadla, začo bola odsúdená. Tak by bola silnejšia povahou, a vedel aký je on, že trpí chorobou, že sa skoro rozčúli, pretože mu diagnostikovali bipolárnu afektívnu poruchu počas výkonu trestu v Sabinove. Chodieval s H. pred činziak, kde ona bývala, sedávali tam, ona pila kávu, jej mama pila kávu, chlapec tam behal, a on sa s ním hrával futbal a tak sa jedného dňa preriekol, že bol vo výkone trestu, načo H. do neho hneď štvachla a jej mama tak krivo na neho pozrela a potom mu H. povedala, že jej mama sa začala na neho vypytovať. Potom sa do počul, že pani C. F. začala cez sociálnu sieť messenger hľadať celú jeho rodinu, začala si preverovať, písala jeho bývalej žene, deťom, jeho mame, otcovi, bratovi, proste každému, kto sa volal S. s tým, že chcela zistiť, že za čo bol vzatý do väzenia. Tak sa pani F.F. R.. dozvedela, začo bol vo väzení a od toho dňa bol u nej už zlý človek. Medzi tým H. našla byt na tej istej adrese, kde on býval u sestry, ktorá ho mala pod kontrolou, aby o ňom všetko vedela, lebo sa báli aby neurobil nejaké hlúposti. H. vybavila byt, on sa tam len nasťahoval. Pracoval do 5.6.2015 vo firme, kde chodil po celom Slovensku stavať lešenia. Začali spolu bývať a jej syn C. býval s nimi, poškodená nemala vtedy žiadnu prácu, takže za byt platil on. Potom čo sa matka poškodenej dozvedela, že bol zavretý nahovárala C. proti nemu, pričom chlapec bol zvyknutý bývať u babky, kde mal všetko dovolené a mohol si robiť čo chcel. Bývali v jednoizbovom byte, takže teoreticky žili v jednej izbe kde mali posteľ manželskú a dieťa malo svoju posteľ. Pokiaľ sa týka dieťaťa, toto chcelo do noci pozerieť televízor, lebo tak mohol u babky, ale keďže on chodil do práce, mu to nedovolil, inak podľa neho dieťa nemalo ani základné hygienické návyky, neupratal hračky za sebou a preto povedal aj H., aby ho niečo naučili aby z neho niečo bolo. Malo to taký dopad, že chlapec nechcel u nich byť, lebo nechcel rešpektovať tie pravidlá lebo mal sa lepšie u babky. Nie je preto pravdou, čo hovorila H., že dieťa odišlo preto, lebo sa ho bálo, proste prišiel nato, že u babky sa má lepšie. K incidentu zo dňa 18.12.2015 uviedol, že prišiel domov, zdá, že z práce, a pohádal s pani F., ale C. vtedy doma nebol, bol v škôlke, ktorá je do 16.30 a on prišiel z práce okolo 16.. hod. S H., nevie už prečo, sa pohádali a on odišiel z bytu. Ona mu zbalila veci a povedala, že ho už nechce v živote vidieť a tak odišiel ku sestre. Bol u sestry, potom vie, že mu začala H. vyvolávať, že má si prísť po veci, že ho vyhodila z bytu, nakoľko je zmluva písaná na ňu. Okolo deviatej som prišiel si pre tie veci, i so synovcom, lenže byt bol zavretý, nikto v tom byte nebol. Volal H., nedvíhala telefón, potom jej aj písal. Tak sa uzmierili a volala mu aby prišiel. Dňa 19.12.2015 ho odviezol švagor do H., G. H. ku rodičom. Teda nemohlo sa nič stať dňa 20.12.2015 medzi ním a synom poškodenej, pretože už bol preč. Niekedy potom asi deň pred sviatkami prišla tam aj H. aj s C., Vianoce strávili u jeho rodičov. Ona odišla

skôr a keď sa vrátil aj on, tak žili ďalej normálne kým bývali na sídlisku Mier. Potom H. našla nejaký byt na sídlisku Západ, on bol medzi tým v Nemecku, má k tomu aj pracovné zmluvy, medzitým pracoval aj v Embracu, tiež mám pracovné zmluvy a potom si našiel robotu pri výstavbe nízkoenergetických domov, u pána O.. Nič sa nestalo tak, ako to popisuje poškodená, aj psa doniesol kvôli jej synovi. Keď bývali na sídlisku Západ tak všetko bolo v poriadku, až kým sa nestal ten ďalší incident, ktorý bol opísaný, že ju mal údajne pichnúť, udrieť, hodiť do nej vidličku, ja neviem čo lebo pani pani F. raz povedala tak, potom inak. Nebolo to tak, ako uvádzala, lebo vie, že ona sa udrela o skrinku, bola opitá, ona chodila hrať automaty, tak isto ako aj on a jemu to vyčítala, C. s nimi nebýval, lebo H. keď bývala u svojej mamy, nemohla chodiť vonku nikde, lebo mala chlapca a keď zistila, že keď odloží chlapca ku svojej mame, tak má pokoj, a môže ísť na diskotéku, môže ísť hrať automaty, môže ísť sa opiť a tak, jej to vyhovovalo. Vie, že aj teraz sa o neho nestará a má ho zvereneho do výchovy babka, jej matka, čo H. vyhovovalo a jemu tak isto, proste to nenamietal, že nie je s nimi. Ale pravidelne chodievala H. pre neho, chodil k nim na návštevy, mal v izbe svoje hračky, on s ním chodil vonku, aj na bicykli, proste kúpil mu bicykel, oblečenie, chodil po neho do škôlky, zo škôlky, lebo do škôlky chodil na sídlisku Mier, ale maloletý proste chcel žiť a bývať u babky. Maloletý nemal voči nemu žiaden rešpekt, pretože on mal H. prísne zakázané sa starať do jeho výchovy, mohol mu kupovať oblečenie, veci, chodiť na vychádzky, ale nejako ho vychovávať, to nie. Hoci syn býval u babky, H. mohla kedykoľvek ísť za ním kedy chcela. K nim na návštevu chodila aj sestra poškodenej, raz keď tak prišli pili kávu, normálne sa rozprávali, bol tam aj priateľ jej sestry. Dôvod na hádky medzi H. a ním bol taký, že H. mu vyčítala, že nemá prácu, keď si našiel prácu, potom sa jej nepáčilo, že robí na tri zmeny, potom odcestoval do Nemecka, našiel si lepšiu prácu. Keď bol v Nemecku, prišla ona za ním do Nemecka a začala mu vyčítavať, že má tam nejakú frajerku a na jej príkaz sa musel z Nemecka vrátiť domov. Takže boli spory kvôli tomu, že on bol abstínujúci alkoholik, proste nepil a ona míňala peniaze na alkohol, chodila po diskotékach a proste kvôli tomu sa hádali. On nepil alkohol a ona s kamarátkami pila a jemu taká spoločnosť vadila, tak kvôli tomu vznikali hádky. H. bola pod tlakom aj z toho, že nemala syna akoby ho chcela mať, jej mama ju citovo vydierala, keď neodíde od neho, neuvidí syna a podobne. Nie je pravda, žeby sa bol vyhrážal poškodenej prostredníctvom sociálnych sietí, lebo pani H. F., čo poskytla, tak boli tam nejaké nevhodné slová, ale sa jej nevyhrážal. Nie je pravdou, žeby bol poškodenú zamkynal v byte, pretože aj ona mala jedny kľúče a keďže bol v práci ani zamkynat' ju nemohol, okrem toho keď ona pracovala tak niekedy aj do polnoci. Taktiež nie je pravdou, žeby jej bol prikazoval pripravovať mu jedlo do práce, hoci je pravdou, že ráno mu urobila desiatu aj sebe. Nikdy sa nestalo, že ju mal napadnúť pretože nestalo sa, žeby mu odmietla niečo dať a keď nebolo navarené, navaril sám, alebo išiel sa najesť do reštaurácie. Počas spoložitia sa nikdy nestalo, žeby bola poškodená odišla zo spoločnej domácnosti, aby sa odsťahovala, chodievala len za kamarátkami, alebo pre C., hoci sa stalo, že jemu povedala, že ide za C. a potom sa on dozvedel od jej kamarátky, že sedí v nejakom bare a pije. Tiež nie je pravdou, žeby ju bol ťahal za ucho a jej ho poškodiť. Opätovne sa vyjadril ku dňu 18.12.2015, že vtedy mu zbalila veci, potom si s ňou písal cez aplikáciu messenger a ospravedlnil sa jej a vtedy, keďže zistil že v byte je zavretý pes, ona tam nebola, tak jej napísal aby prišli pre psa a tak sa vrátila, on zobral psa vonku, vtedy sa aj zmierili a v noci aj spolu spali v jednej posteli a potom na druhý deň on odišiel ku mame na Vianoce. Ešte ku dňu 18.5.2015 uviedol, že bola na diskotéke s kamarátkami, prišla domov opitá a nad ráno, nechala niekde otvorenú skrinku, tak sa buchla hlavou do nej, potom bola nedeľa, mali obed, bol tam aj C., potom išla odniesť C. k mame a tak odišla ku kamarátke kde pila a mu začala posielat' správy, že je v nemocnici že ju bolí hlava. To zranenie si spôsobila z piatka na sobotu a potom až išla na ošetrenie, Keď bola na tom ošetrení, posielala mu rôzne fotky, že je na ošetrení, potom sa mu vyhrážala, že má vypadnúť z bytu, načo on jej hovoril, že byt je jeho lebo má naň zmluvu, načo sa vyhrážala, že ho dá do basy. K ošetreniu mal. C. dňa 20.12.2015 uviedol, že o tom nevie, pretože už bol v H. a vie, že C. mal na krku niečo poškrábané od toho čo vyskočil na neho pes, čo bolo 16. alebo 17.12. Poškodenej nič nezakazoval, pričom on chodieval cez víkendy von, tak mohla chodiť aj ona, chodila na diskotéku, alebo s ním hrať automaty, alebo s ním na pivo do reštaurácií, jej to nezakazoval, ani ona jemu. Pokiaľ sa týka upratovania, tak upratoval aj on, pretože v čase keď upratovala činžiaky, spoločné priestory, nemala chuť doma upratať, tak to robil on. Podľa neho poškodená to urobila kvôli tomu, že už mala milenecký vzťah s iným mužom a na základe toho ho dala zavrieť aj aby ho pripravila o jeho majetok. Obžalovaný uviedol, že poškodená vedela začo bol odsúdený a jeho bývalú manželku poznala, bola aj u nich doma starala sa vtedy o ich deti, pričom on nevidel na nej, žeby mala z neho strach, ale všade to tvrdila. On bol pod dohľadom určeným súdom, mal sedem ročnú podmienku, chodili k ním policajti, ona im otvárala, takže mohla to kedykoľvek povedať, alebo sa s ním rozísť. Takto boli u nich policajti viackrát aj v čase keď bol on v práci a dozvedel sa to od H.. Pokiaľ sa týka návštev tak sama H. nesúhlasila aby niekto z rodiny chodieval k nám na návštevu a už vôbec nie je matka, lebo s ňou mala v kuse problém,

boli vždy pohádané kvôli dieťaťu, ba riešilo sa to aj na úrade, kde sa aj jeho pýtali, či súhlasí s návštevou babičky, s čím nemal problém.

Na otázky súdu odpovedal, že C. nebýval u nich, potom keď sa vrátili od jeho rodičov v mesiaci január 2016 z H., už ani s nimi bývať nechcel. Tam za ním pred Vianocami prišla sama H. R. C. asi za 2-3 dni potom čo odišiel on, boli tam celé Vianoce do Silvestra a potom sa ona vrátila a tak on. Teda pokiaľ by bol on urobil niečo jej synovi, určite by za ním neprišla, nesedeli by za jedným stolom, nedávali si darčeky o čom svedčia aj fotografie a pokiaľ by bol udrel jej syna, určite by za ním necestovala. K práci v Nemecku uviedol, že tam robil asi mesiac, ona prišla za ním, pričom na jej cestu si požičal on peniaze, tam potom aj ona robila asi týždeň a pol ale potom takú robotu už nechcela robiť a povedala, že má ísť domov aj on. Pokiaľ sa týka práce poškodenej počas ich spolužitia, uviedol, že tvrdila, že robila nejakú sestričku na malej poliklinike, tam ako ona býva. Potom som sa od jej sestry dozvedel, že ona žiadna sestrička nebola a že ona tam robila upratovačku. Potom jej našiel prácu on, v bare pri polícii na D. ulici, kde pracovala možno mesiac, mesiac a pol, a ukradla tam peniaze a majiteľ to proste videl na kamere a keď ju konfrontoval s tým, ona sa tam hneď vyhovorila, že to je jeho vina, lebo ju týra psychicky a že ju nútil kraďnúť peniaze, tak ju prepustil. Potom išla pracovať do iného baru na D. ulici, tam robila tiež nejaké dva, tri mesiace, tiež tam mala problém s peniazmi, že tam niečo nesedelo v tržbe, tak ju vyhodili. Potom robila na letisku v krčme, tam tiež mala problém s peniazmi, ju odtiaľ tiež vyhodili, potom robila pár dní v reštaurácii Žaba, na Mieri, biliard klub, že tam tiež mala problém s peniazmi, nechcelo sa jej chodiť do roboty a tiež ju odtiaľ prepustili a až potom jej našiel zamestnanie, kde aj normálne pracovala a vydržala, to bolo u toho pána L. P. kde upratovala činžiaky, tam vydržala najdlhšie, tam sa zdá, že pracovala celé leto 2016 až kým ho nedala do basy. Potom vie, že aj z listov, čo mu písali jej kamarátky, že ju vyhodili. Počas ich spolužitia on nepožíval alkohol, poškodenej áno, pričom sa stalo, že povedala, že ide k C. a on sa potom dozvedel, že je niekde v pohostinstve a kvôli tomu sa aj hádali. Už potom v mesiaci október, november 2016 začal tušiť že sa niečo deje, pretože už nechcela bývať na sídl. Západ ale chcela ísť na sídl. Mier, on prichádzal z práce o piatej a ona buď nebola doma alebo bola pri dieťati, pričom už mal podozrenie lebo mu taxikári rozprávali, že ona nechodí k dieťaťu, ale na sídlisko Mier za tým, čo s ním aktuálne žije, teda má zato, že ona už v tom čase mala milenca a plánovala ako ho dá zavrieť a akým spôsobom sa ho zbaviť. Podľa neho poškodenej sa bála mu povedať na rovinu, že končí vzťah, že ako bude on reagovať. Ku dňu 04.12.2016 uviedol, že bola nedeľa, v sobotu bol v práci, bol unavený, v nedeľu keď sa zobudil, videl, že H. už niečo v kuchyni pripravuje, potom mu povedala, že varí nejaké nôžky a že zbehne po malého, tak išla, potom jej volal, bol unavený tak spal a o 14.50 hod. otvorila dvere, zavolała psa, vbehol komando v kuklách, zbili ho, zobrali z bytu a ešte do dnešného dňa nezabudne ako H. na neho pozerala a smiala sa. Čuduje sa, keď ona vo svojej výpovedi uvádza také strašné veci, tak potom prečo to nepovedala nikomu, veď mala kamarátky, mamu, sestru, chodili k nemu policajti, kedykoľvek mohla to oznámiť, keď sa údajne tie veci diali, prečo to neoznámila. Prečo ho za to dala do väzby a začala až potom rozprávať kamarátkam, kamarátom, všetkým tým ktorých on navrhol ako svedkov a každého jedného telefonicky kontaktovala, vyhrážala sa a ovplyvňovala. S poškodenu počas spolužitia chodievali na chatu k jednej kamarátke, chodievali na výlety, na kúpalisko, na vychádzky na bicykli aj s C.. Na návštevy k nim chodievala jeho sestra, kamarátka poškodenej, H. F., H. J. a to aj v čase keď bola doma poškodenej. Cez víkendy chodievali do pohostinných zariadení spolu, ba aj každý osobitne, ona chodila s priateľkami na diskotéky a väčšinou bola skôr doma ona ako on. Keď takto zvlášť trávili čas a keď poškodenej napríklad došli peniaze, prišla si pre peniaze za ním a odišla späť tam, kde bola dovtedy. Obžalovaný má vedomosť, že poškodenej mala už v minulosti psychické problémy z čias keď žila doma, mama jej brala peniaze, bola nešťastná, žila v nevyhovujúcich podmienkach a vie, že ju jej predošlý priateľ s ktorým má dieťa, aj bil, má vedomosť že navštevovala psychiatra pána H., ktorému sa sťažovala, že je doma týraná.

Na otázky obhajcu odpovedal, že poškodenej sa mu už vtedy 18.12.2015 vyhrážala, že keď sa nespamätá, alebo že keď bude mať nejaké námietky, alebo že keď budem proste chcieť presadzovať svoje, že ho proste dá do basy, potom bolo obdobie, že bolo dobre, bol v práci, potom sa mu zase vyhrážala, že nemá robotu, lebo sa stalo, že aj prácu nemal, že proste ho dá zavrieť, že ona toto trpieť nebude, že proste ako chlap sa má starať o ženu a živiť ženu a že má tak isto aj platiť byt. Takže mal aj strach, bol aj citovo vydiieraný, bál sa, lebo vedel, že je v podmienke. K osobe maloletého C. uviedol, že keď začal chodiť s H., stretával sa s ňou pred činžiakom aj s jej mamou a C., bol hravý chlapec, hral sa s jeho psom, bicyklovali sa a keď už spolu žili mal od neho už taký odstup, lebo videl, že sa ho snaží prevychovať tým, že ho upozorňoval aby si umyl ruky, zuby a pod., ale potom mu aj H. zakázala, aby sa do toho nestaral, že je to jej dieťa a potom keď žil u babky, táto ho začala proti nemu nahovárať. Má vedomosť o tom, že matka poškodenej jej písala SMS správy s textom, že keď bude žiť s ním /použila vulgárny výraz/, tak neuvidí syna a má si vybrať medzi nimi. Jej bratia sa vyhrážali, že keď

jej nedá pokoj, tak ho zbijú. Pokiaľ sa týka ich bývania, najprv na sídl. Mier, tak odtiaľ sa presťahovali na sídlisko Západ, pretože predtým mali len jednu izbu a dieťa tam nemalo samostatnú izbu, takže odišli do väčšieho bytu, kde by mal izbu aj chlapec.

Na záver obžalovaný ešte uviedol, že absolútne nie je pravda to, čo H. na neho tvrdila aj čo vypovedala. Snažil sa žiť, ako sa patrí, slušne, v žiadnom prípade jej nijakým spôsobom neublížoval, ani malému, Chodil do práce, kde ho chodila navštevovať, chcel začať stavať rodinný dom, aj ona s tým súhlasila, taktiež, chcela mať s ním dieťa, chcela aby sa zobrali a on s tým nesúhlasil, nakoľko nemáli ešte kde bývať, tak isto aj čo sa týka C. chodil aj pre neho do škôlky, staral sa o neho, nakupoval mu veci, hračky, do školy chlapca mal veľmi rád, tak isto aj poškodenú mal veľmi rád a tam absolútne nebol žiadny dôvod, že by jej chcel nejakým spôsobom ublížiť, alebo by jej nejakým spôsobom ubližoval. Keď prišiel z výkonu trestu domov, bol vôbec šťastný, že si niekoho našiel, kto chce s ním žiť. H. mu dávala podmienky, bol tak isto pod vyhrážkami, že ho dá zavrieť, a ku koncu ho začala citovo vydierať, proste vedela, že sa bojí, že platí na neho to, že zavolá na neho policajtov, tak už videla, že sa bojí, že to na neho platí, tak ho začala potom vyhadzovať z bytu.

Poškodená H. F. ako svedkyňa dňa 24.10.2017 na hlavnom pojednávaní vypovedala, /ako aj na otázky prokurátorky odpovedala/, že ju bil, psychicky ju týral. Prišiel z väzenia, stretli sa na Mestskom úrade, potom postupne chodil k ním, k jej mame, nie do bytu, ale len na návštevu pred činžiak. Keď mama odišla do V., s jej synom C., na dovolenku, rozhodla sa s G., že nájde podnájom a že budú spolu žiť, pričom začiatky boli dobré. Potom išli pre mamu a C. keď sa vrátili a dieťa zobrala k sebe. Začal potom malého terorizovať tak, že tam nepôjde, zakazoval malému sladkosti. Raz keď išla so synom do škôlky, nechcel ísť, lebo jej povedal, že sa o ňu bojí, tak ho zobrala domov a keď prišli obžalovaný povedal prečo nie je v škôlke, načo dieťa začalo plakať a on ho chytil a začal búchať o vchodové dvere bytu. Raz keď s C. ležala v izbe, G. chodil do izby, agresívny bol, facku jej dal, malý to videl, triasol sa v posteli, no už potom, ako spolu žili, začala volať aj políciu lebo už sa ho bála. Začal ju biť, nedalo sa to už vydržať. Viackrát mu povedala aby odišiel naspäť ku svojej mame, že sa rozídu, povedal, že ona ho nikdy neopustí, že bude len jeho. Potom keď sa z Mieru presťahovali na Západ už to bolo čoraz horšie, začal ju biť, jazvu má na uchu. Dával ju sledovať taxikárom, nakoniec vidlička v hlave, malého bil, škrtil, psa zbil, je psychicky chorý človek. Ku dňu 18.12.2015 uviedla, že žili ešte na Mieri, na X. N., bol tam aj maloletý C. C. G. mu zakázal, že nemá byť v kuchyni, že má ísť do izby. Vtedy konzumoval alkoholické nápoje, chodil do reštaurácie Y., tam pil pivo, prišiel domov a začalo s týmto tak, že C. dal hore sadnúť na skriňu a keď plakal, G. ho hodil o posteľ, ona potiahla obžalovaného, udrel ju, spadla a udrela sa o stenu, nato skočil pes do neho a dokaličil aj psa. Volala hliadku a prišla ešte vtedy jej sestra, lebo chcela pod stromček doniesť svojmu synovcovi. G. povedal, že ju nepustí dnu, lebo že je veľa hodín, a že ona tam nemá čo robiť, ale sestru ona napísala SMS, že aby prišla, lebo G. ju bije. G. nechcel otvoriť dvere, napokon otvorila ona dvere, so sestrou aj C. bežali dole s výtahom a vyšli pred činžiak. Sestra na to volala mame, mama hneď prišla s taxikom a G. vyšiel so psom von, medzi tým jej mama vyšla hore a ona už balila veci a volala policajnú hliadku. Neskôr uviedla, že to bolo 20.12.2015 keď ich bil. Policajti sa jej pýtali, či nechce dať na neho trestné oznámenie, povedala, že nie. Na to mu pobalila veci a telefón mu bola pri jeho sestre odniesť, on v kuchyni kľučal a prosil aby mu prepáčila, že to už v živote neurobí, ona vravela nie. V ďalšej časti výpovede uviedla, že dňa 20.12.2015 tak isto volala hliadku na neho, lebo vystrájal doma, búchal na dvere, že sa chce dostať do bytu, povedala mu, že nie, a potom odcestoval ku svojej mame. Doplnila to, že keď odišiel ešte k svojej sestre, písal jej, alebo telefonoval, že sa zmení a že ho má nechať prespať v byte a že na druhý deň odcestuje do H., čo napokon aj tak bolo. Nakoniec ráno aj ona odcestovala za ním, prehovorila syna a si myslela, že všetko bude dobré a išli do H. k jeho rodičom. Boli tam cez Vianoce a na Silvestra prišli domov. Keď prišli z H. na Silvestra, boli doma a syn už odvtedy pri nich nebýval, lebo sa ho strašne bál. Potom žili tak, že boli hádky sem tam, nie až také zo začiatku, potom si našiel kamarátov a keď prišiel domov chcel aby mu navarila a keď sa mu to nepáčilo čo navarila, začal vystrájať, skonkretizovala, že ťahal ju za vlasy. Popísala, že keď sa nasťahovali na sídl. Mier v letnom období začal konzumovať alkoholické nápoje, bol agresívny, keď navarila obed povedal, že to jesť nebude a vysypal to na stôl, že mu má navariť iné, bol tam strach. Bolo to potom čo začali spolu žiť, lebo asi dva mesiace bolo dobre. Potom sa to nedalo vydržať, lebo kričal na ňu, ťahal ju za bundu, udrel malého bezdôvodne, on ho proste neznášal, vždy mu vykrikoval bastard, že on sa nenarodil, že on sa vyskytol a ju začal psychicky týrať, že keď ho opustí zabije aj ju a potom nasledovalo to, čo už hovorila, že C. dal na skriňu, potom si myslela, že keď pôjdu do väčšieho bytu, ale tam sa to ešte zhoršilo. Odsťahovali sa na sídl. Západ niekedy v júni, júli roku 2016. Tam to bolo horšie, bral jej telefón, zamykal ju, išli spolu vonku, ona na diskotéku a on hral v Admirály automaty. Konkretizovanie psychického týrania nevedela bližšie zdôvodniť, neskôr uviedla, že možno

raz do týždňa udrel dieťa, čo od začiatku nebolo, ale až po 2-3 mesiacoch. Často im to robil, tak nebolo to v kuse, ale do týždňa raz, minimálne dva krát a to bolo tak, že pod sem, toto nebudeš robiť, opováž sa ísť ku svojim rodičom, niekoľko krát aj za vlny ju potiahol, zamykal ju doma. Toto čo ju ľahalo za oblečenie a vlny bolo v decembri roku 2015. Ďalej uviedla, že spolu žili ďalej, syna si brala len cez deň, lebo nechcel u nich spať, bál sa G. C. G. chodil s kamarátmi von a chodila s nimi aj ona a syna už potom navštevovala len zriedka, lebo už jej ho mama nechcela dávať kvôli G.C., lebo jej matka povedala že si nepraje keď ide s C. ona von, aby tam bol G., takže za synom nechodila každý deň. Ona chodievala vonku kedykoľvek sa rozhodla, chodila do práce, domov a s ním vonku, keď pracovala prišiel za ňou do práce, keď bol doma a tak išli spolu vonku obidvaja. Raz mala stretnutie so spolužiakmi, tak vravel, že v žiadnom prípade nikam nepôjde, zamkol byt a ju nepustil, to bývali na Západe, ale stalo sa to viackrát aj keď chcela ísť za C., to bolo asi 5-6 krát, pričom v tom čase obžalovaný pracoval, ale to bolo po práci keď chcela ísť za synom, lebo chodil do škôlky. Raz keď jej tak zakazoval chodiť vonku, ku kamarátke na V., chytil ju za hlavu a búchal ju tak, že sa jej pustila z ucha krv, dal jej facku keď kvôli niečomu mali konflikt, potom keď jej kázal mu urobiť čaj, ona to odmietla, dal jej päsťou do rebier. Ona každý deň varila obed, ba mu aj do práce nosila, lebo tak jej to aj prikázal aj keď upratovala činžiaky, musela odísť zobrať mu peniaze a jedlo, lebo keď by mu nedoniesla, že bude zase zle, zbije ju. Aj napriek tomu, na otázku prečo s ním ostala aj po dni 20.12.2015 uviedla, že si myslela, že to bude lepšie a mala ho rada. Ale potom jej povedal, nevie kedy, že ju zabije a skončí ako jeho bývalá žena, čo bolo potom čo ju pichol vidličkou. K tomuto konaniu uviedla, že to bolo v januári alebo decembri, nevie, neskôr dodala, že to bolo 13.1., 19.1., v novembri, išla k mame pre C., potom prišli domov, navarila obed, C. jedol v kuchyni, lebo sa bál G., ktorý kričal na neho prečo mľaská. Prvý sa najedol C. v kuchyni a ona si išla sadnúť ku G., doniesla mu obed k stolu do obývačky, išli spolu jesť, C. si potom ku nim prisadol. Keď povedala obžalovanému že je pekne pôjdu s C. a so psom vonku, nedovoliť, zobral jej kľúče, potom si ľahli. Potom zobral vidličku a povedal, že nikde nepôjde a ju pichol, tak potom išla na ošetrovanie s mamou. Potom si začali písať, že sa má vrátiť, lebo on ju dá hľadať taxikárom, alebo že si ju sám nájde a ešte že má si prísť po psa, lebo ho zabije. Ona povedala, že nejde on jej napísal, že on si berie veci, že ide ku mame do H., keď sa vrátila o štyri hodiny, v byte bola tma a on sedel v obývačke. Keď vošla do bytu povedala, či mu to bolo treba, načo jej dal facku. Takže ju oklamal, aby sa vrátila naspäť. Trestné oznámenie podala až po takom čase preto, lebo sa bála ako to dopadne, že dopadne ako jeho bývalá žena. S jeho bývalou manželkou boli kolegyne, ale neboli v styku vôbec, ona ešte pred tým, než sa dala s ním dokopy, hovorila, či je normálna, načo ona jej povedala, že prišiel z basy, možno sa zmenil a prvé mesiace boli dobré, potom už nie. O spoluzití s obžalovaným vedela jej mama, videla že aj rapídne schudla, vždy sa pýtala čo sa deje, ona jej nepovedala. Hliadka polície nikdy u nich nebola kvôli tomu, žeby hľadali obžalovaného, ale vie, že mal nejaký probačný dohľad, alebo čo a raz volal na súd ale nebol tam nikto. Keď chodievali vonku aj ona pila pivo ale so sprajtom a obžalovaný len obyčajné pivo. Ona ho potom postrašila, že mu príde kontrola a uvidia, že má vypité, tak prestal piť a pil len nealko. Počas ich spoluzitia navštívila asi dvakrát psychiatra, bola tam len na kontrolu a začala k psychiatrovi chodiť ešte predtým ako bývala s mamou a to kvôli tomu, že s ňou mala konflikty, nezhody lebo keď pracovala, mama je brala peniaze. Odkedy bola takto liečená, nepamätá sa a zdá sa jej, že užívala aj lieky. Či sa niekedy pokúsila odísť od obžalovaného, uviedla, že mu povedala, že chce odísť, ale on vždy povedal, že si ju nájde a tak skutočne nikdy neodišla a ako dôvod uviedla aj to, že sa nechcela vrátiť k mame. Vybavovala si už aj podnájom, o čom asi nevedel, chcela sa zbalit' keď bude v práci, ale podnájom jej nevyšiel. Povedala aj obžalovanému nech odíde z bytu preč, ale on povedal že nejde, lebo ho on platí, čo bola pravda a ona mala zabezpečovať stravu. O svojich problémoch povedala H. J., že s G. má problémy, že ju bije, psychicky to už nezvláda, ona jej povedala aby odišla, čo bolo niekedy v letných mesiacoch keď už bývali na sídlisku Západ a bol u nich H. F.

Na otázky súdu vypovedala, z akého dôvodu odišla za ním k jeho rodičom, odpovedala, že lebo ho ľúbila a chcela aby sa to usporiadalo. Aj napriek tomu, že jej mama podala návrh o zverenie dieťaťa, ona si vybrala spoluzitie s obžalovaným, lebo sa ho bála, že jej ublíži, že by ju niekde v meste stretol a zbil. Podľa nej dieťa majú s jej matkou v striedavej starostlivosti, lebo jej ho mama zobrala, lebo nechcela aby dieťa bolo s nimi, potom čo boli na pohotovosti s C. keď ho škrtil. O obžalovanom vedela aký bol, dozvedela sa to od ľudí a poznala aj jeho manželku, bola u nich na návšteve ale jeho bývalá manželka jej nič nerozprávala. Z bytu na sídl. Západ ona potom odišla a išla bývať na sídlisko Mier, znovu si prenajala byt. Keď volala políciu ktorá aj prišla a keď sa jej pýtali či chce podať trestné oznámenie odmietla, lebo si myslela, že bude lepšie. Hoci vedela, že obžalovaný nemá rád C., odišla aj s ním za obžalovaným cez Vianoce, lebo prehovorila syna a keď aj tam prišli mala strach aj ona. K tomu kde pracovala a prečo odtiaľ odišla, uviedla že pracovala v krčme na D. ulici a v bistre a odtiaľ odišla, lebo sa to nepáčilo obžalovanému, že robí v krčme, takto pracovala spolu asi 3 mesiace. Potvrdila, že obžalovaný pracoval

aj v Nemecku, aj ona išla za ním, chcela zarobiť peniaze, bola tam asi týždeň, lebo hoci tam robila, neboli tam podmienky, bývali na ubytovni, potom pracoval v Embraco a tak išiel na stavbu domov. Takto pracoval, že v práci bol celý týždeň a keď bol víkend, bol tri, štyri dni doma. Toto bolo v čase keď bývali na sídl. Západ a hoci nebol doma, neodišla od neho, lebo nemala kde ísť a k mame sa nemohla vrátiť, lebo by to nebolo bývalo menšie zlo. Ku dňu 18.12.2015 uviedla, že ona mu pobalila veci, potom si ich zobral a išiel dole k sestre, čiže dobrovoľne odišiel, lebo mu povedala, že volá políciu. Potom prišiel, lebo jeho sestra povedala by ho pustila ešte na jednu noc a potom pôjde k mame, tak ho ešte pustila a potom odcestoval. Kým bývali na sídl. Mier, nikdy nemali pohlavný styk a potom až na sídl. Západ, potom už obidvaja nechceli. Potvrdila, že na diskotéky chodila aj sama, ale sa nebála, lebo chodil vždy za ňou a kontroloval ju a chodil si pre peniaze. Spolu nenadobudli žiaden majetok, ostala potom čo ho zavreli len elektronika zato, čo vyhral na automatoch a to predala, lebo si narobil veľké dlhy. Neskôr uviedla, že predala aj televíziu, domáce kino, tlačiareň, notebook, tak to predala a povracala peniaze, predala to nie s jeho súhlasom. K požívaniu alkoholu obžalovaným uviedla, že pil pivo asi 2 mesiace potom čo bývali spolu na sídl. Mier, potom už nie a ani dovtedy. V čase výsluchu svedkyňa uviedla, že býva s priateľom ale syna si nebráva, lebo jej sudkyňa povedala, že nemá prácu a nemá podmienky na bývanie, takže až potom môže požiadať o jeho zverenie do výchovy. Keď obžalovaného zavreli, ona okamžite išla na maródku, lebo to už psychicky nezvládala, ale prečo tam nešla dovtedy, uviedla, že nevie a lieky neužívala asi rok, lebo jej bolo lepšie, neužívala ich počas spolužitia s obžalovaným, užívala ich kvôli jej mame aj psychické problémy mala kvôli nej. Pokiaľ spolu s obžalovaným bývali a mala tam aj svoj syna, tento navštevoval škôlku, vodila ho ona a obžalovaný čakal vonku. Spolu všetci traja boli na výlete len raz a ani ony sami nikde neboli. Potom čo zavreli obžalovaného, našla si známosť s iným mužom, s ktorým žije.

Na otázky obhajcu odpovedala, že nie je pravdou, žeby bola povedala že maloletý chcel ísť k babke, lebo mu veľa vecí zakazovali. Či obžalovaný učil syna určitým návykom, uviedla, že akurát, že má dvihnúť dosku na WC. Či v rámci civilného konania popisovala aj skutok z 20.12.2015 uviedla, že sa jej zdá, že asi nie. Či jej matka podala návrh na zverenie dieťa kvôli tomu, že sa o neho nestarala, myslí si že nie, lebo bolo o neho normálne postarané, platila aj škôlku. U psychiatra G.. H. uviedla, že schudla 26 kil len teraz v mesiaci december /2016/ a dôvod jeho prvých návštev nebolo to, že otec bol duševne chorý, ani kvôli súrodencom, ale kvôli mame. Liečila sa aj u psychiatricky G.. F. ako 14 ročná. Aj pred spolužitím s obžalovaným schudla, ale nie až toľko. K mame sa nechcela nast'ahovať kvôli tomu, že jej brala peniaze a jej otec napadol jej syna raz. Nikomu nepovedala o správaní sa obžalovaného k nej, lebo sa bála, že mu to povedia a začne vystrájať. Raz na keď bývali na sídl. Západ povedala kamarátovi G., že nie je to s ním dobré, a ten mu to povedal, raz sa jej pýtal jeho kamarát prečo má zalepenú hlavu, obžalovaný na ňu pozrel, tak povedala, že sa buchla o skrinku. Počas vzťahu s obžalovaným si požičiavala peniaze, lebo ju nútil, lebo hral na automatoch.

Na otázky obžalovaného aby popísala ich spolužitie od 18.12. do 20.12.2015, alebo potom do 4.12.2016 uviedla, že presne konkrétne si to už nepamätá, 18.12.2015 volala hliadku polície a k tomu čo sa odohralo predtým uviedla, že syn sa jej niečo pýta, chcel ísť ku babke, G. mu povedal, že nejde, aby vypadol z izby a že zajtra ide do škôlky, on začal plakať, nato G. pribehol zobral syna a dal ho sadnúť na skriňu a potom dole na zem a hodil ho o posteľ a začal ním triasť, keď tam ona prišla, udrel ju a z izby letela do chodby. Potom 19.12.2015 začal búchať na dvere, lebo mal vypité a chcel aby ho pustila, ona sa bála, zase volala hliadku, on odišiel a 20.12. odišiel k mame do H., resp. si nepamätá už ten deň či to bolo 19. alebo 20.12. Nie je pravdou, žeby bola ona ovplyvňovala svedkov potom čo bol vzatý do väzby. Prečo sa chcela vrátiť z Nemecka uviedla, že kvôli synovi. Trestné oznámenie bola s ňou podať aj jej mama, lebo sa od nej dozvedela, že ju bije, neskôr že mama vedela to dobre. K bývaniu po vzatí obžalovaného do väzby uviedla, že bývala na sídl. Mier a potom na Silvestra mali oslavu a susedia sa kvôli tomu sťažovali, tak ju z bytu vyhodili. Nechodili k nej pánske návštevy, prečo by ale nemohli prísť, a prečo by sa mala skrývať pred mužmi. Výpisy z messengeru z ich komunikácie vydala polícii tie, čo jej kázala vybrať vyšetrovatelka, v ktorých sa jej vyhrážal. Potvrdila, že chodila pre peniaze aj do práce za obžalovaným keď jej volal, že má prísť, lebo treba zaplatiť byt, je pravdou, že si pozerali aj na dom, že by ho raz postavil. Prečo odišla z reštaurácie Štampgast uviedla, že zobrala peniaze z pokladne a preto ju prepustili. Z druhej práce odišla lebo sa jej tam nepáčilo. Tiež keď robila v pizérii odišla, lebo sa jej nepáčila robota a robila tam 3-4 dni aj z ďalšej práce kde robila upratovačku, odišla sama. Na výlete boli raz v Košiciach a na Košiarnom briežku. Vonku chodievala na diskotéky s kamarátkou H. J. a bola raz aj s Z. G., poškodená nehrá na automatoch a alkoholické nápoje požíva príležitostne. Keď spolu žili, chodila často taxíkom pre C.. Jej synovi žiadne hračky nekupoval. Počas ich spolužitia nikdy ho nepodviedla, potvrdila, že v novembri 2016 sa mu na messengeri vyhrážala, že keď neodíde z bytu že pôjde do basy a nemohol prísť k jej mame, lebo si to nepriala, lebo vedela, čo jej robil. Potvrdila, že

mu napísala 19.11. že skončili, že bola na polícii a do zajtra pôjde preč, ale na polícii nebola, len tak to napísala, lebo chcela aby odišiel preč. Poprela, žeby bola súdne trestaná, nevedú sa voči nej žiadne spory, roky dozadu mala spor s nebankovou, ale to spláca.

Obžalovaný sa k výpovedi svedkyne vyjadril, že čo vypovedala, je klamstvo, on bol okradnutý, podvádzaný, dával jej peniaze, staral sa o ňu ako aj o malého C., toho mal rád, To čo uviedla na súde nekorešponduje s tým čo vypovedala v prípravnom konaní. Klamlivo odpovedala na položené otázky, dala ho účelovo do väzby, robila to pod nátlakom jej mamy, ktorá sa jej vyhrážala, že si má vybrať medzi synom a ním. Preto bola aj na polícii so svojou mamou. Prečo nešla sama na políciu. Taktiež uviedol, že pani F. klamala, keď rozprávala, že ku nej nechodili policajti, pretože on mal probačný dohľad, tak musia byť záznamy na polícii, pričom predtým to uviedla, teraz nie, takže mala veľa možností to povedať. Taktiež nie je pravdou, že mal napádať jej syna, toho poškríabal pes, čo mu dosvedčí aj sestra a to bolo 18.12.2015, ani nie je pravdou, že aj ju mal napadnúť a že 20.12.2015 bola na ošetrení s C. a aj ona, lebo už bol v tom čase v H.. Taktiež ho okradla a je stíhaná pre krádež za škodu 4.100 € a v zamestnaniach kradla a vyhovárala sa, že to robí kvôli nemu. Svedkyňa zotrvala na svojej výpovedi.

Na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2017 bola čítaná výpoveď poškodenej H. F.Á. /v jej prítomnosti/ z prípravného konania zo dňa 5.12.2016 kde rozdielne vypovedala ako na hlavnom pojednávaní a to v časti: že asi od mája minulého roku je v kontakte s G. S., vedela, že bol v base zato že veľmi zbil svoju manželku, že ju kopal do hlavy, bil päšťami a že zabil aj svojho psa. Jeho vtedajšiu manželku veľmi dobre pozná, lebo bola jej kolegyňa a aj v súčasnej dobe sa s ňou kamaráti, a keď sa dozvedela, že žije s jej bývalým manželom, povedala jej, že sa jej čuduje. Na vysvetlenie, keďže k tomuto vypovedala na hlavnom pojednávaní inak, uviedla, že sa stretávali v obchode, alebo tak ale už po jeho zavretí, vôbec nie sú v kontakte a aj napriek tomu zotrvala na tom, čo uviedla na hlavnom pojednávaní, lebo nehovorila pravdu, asi sa pri vyšetrovatelke pomýlila.

Zo začiatku bol ich vzťah v poriadku, prvé problémy nastali niekedy v mesiaci december 2015 pred Vianocami, podľa výmenného lístka od lekára, ktorý predložila dňa 20.12.2015, kedy priateľ napadol jej syna a jeho, syn plakal, že chce ísť k babke, tak sa rozbehol za synom, dal mu facku načo syn spadol na zem, odkiaľ ho dvíhol tak, že ho rukami za krk nadvihol, odhodil na posteľ a keď ona k nemu priskočila, chcela G. odťahnúť, otočil sa k nej a dal jej facku tak, že preletela do chodby a narazila hlavou do steny. Následne napísala sestre, ktorá prišla a medzitým vyšla aj so synom vonku, sestra telefonovala mame a prišla aj ona taxíkom, mama zatelefonovala na políciu. Potom balila priateľovi veci, keď prišla polícia povedala, že ju napadol a policajti povedali, že má podať trestné oznámenie, čo odmietla s tým, že dá priateľovi ešte šancu. Na druhý deň sa v byte zastavil priateľ s tým., že si chce zobrať veci a ide k svojim rodičom do H. a tak sa rozišli. Potom už C. s nimi nebýval, býval u jej mamy, ona povedala priateľovi, že C. ho nemá rád, ale on hovoril, že si ho kúpi hračkami, ktoré mu aj naozaj kúpil, ale C. sa aj tak bál. Oproti tomuto tvrdeniu o hračkách z hlavného pojednávania uviedla, že mu kúpil jednu alebo dve malé hračky a prečo to tak neuviedla, vyjadrila sa, že nevie to povedať. Neskôr dodala, že stále trvá na tom, čo vypovedala pred vyšetrovatelkou. K privolaní hliadky polície uviedla, že 18.12.2015 sa pohádali, vyhrážal sa jej, preto zavolala hliadku polície a takisto volala aj o dva dni.

Tak od januára 2016 žila v byte len s priateľom. Ďalej v časti kde odpovedala na otázku obhajcu prečo podávala trestné oznámenie až teraz, keď k poškodzovaniu jej práv malo dochádzať minimálne od decembra 2015, uviedla, že bola zaslepená láskou k nemu, všetci z okolia ju upozorňovali že trpí, že on sa nezmení, ona ho mala rada a viac už to nemohla znášať. Aj k tejto časti uviedla, že je pravdivá výpoveď pred vyšetrovatelkou, lebo potom začala brať lieky a je z tých liekov omámená.

K prečítanej výpovedi zo dňa 20.3.2017 v časti, kde uvádzala k incidentu s vidličkou, že už si presne nepamätá ktorého dňa sa to stalo, ale bolo to vtedy keď bola na ošetrení v nemocnici, pichol ju vidličkou, ale nekrvácala, mala aj modrinu ale kožu nemala prepichnutú. V časti kde uvádzala, že či sa jej vyhrážal obvinený nejakou ujmom pri incidente, uviedla, že si nespomína, žeby a jej bol aj niečím vyhrážal, počas toho čo bola na urgente jej písal SMS správy ktoré predložil.

Bola prečítaná časť výpovede zo dňa 26.5.2017 - pokiaľ uvádzala vo svojich prvotných výpovediach, že ich mal G. napadnúť 18.12.2015 tak si to asi pomýlila, pretože 18.12.2015 došlo taktiež k incidentu a vtedy volala aj policajtov, pretože išiel z krčmy a vyhrážal sa jej po telefóne, že ju zabije, tak sa bála a neotvorila mu, búchal na dvere, preto zavolala policajtov, kým prišli, odišiel a celú noc nebol doma a na druhý deň už ho pustila a v ten deň bol kľud a nasledujúci deň došlo k incidentu keď volala policajtov 20.12.2015. K tomu na hlavnom pojednávaní uviedla, že už si presne tie dátumy nepamätá, keďže to

bolo pred rokom, vie, že volala políciu a jej pani vyšetrovatel'ka volala, že zistila v počítači, asi bola privolala policajná hliadka a políciu volala dvakrát. Trestné oznámenie nepodávala, lebo dúfala že sa zmení, resp. zo strachu, lebo sa ho bála, že ho potom pustia.

Boli oboznámené listiny a ich údaje v prítomnosti poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2017 a to zo spisového materiálu tunajšieho súdu sp.zn. 5P 11/2016 vo veci zverenia maloletého C. do náhradnej starostlivosti starej matky a to - podaný návrh zo dňa 30.5.2016 starou matkou maloletého C. F., správa ÚPSVaR Spišská Nová Ves zo šetrenia pomerov mal. C., v ktorej sa okrem iného uvádza, že maloletý je od mesiaca marec 2016 v domácnosti starej matky, podľa vyjadrenia matky a starej matky po konflikte medzi ním a priateľom matky, maloletý ho nemá rád, zvýšené napätia medzi matkou a starou matkou negatívne ovplyvňovalo psychický stav maloletého. Zo zistení úradov vyplýva aj to, že maloletému sa u mamy páči, ale jej priateľ je na neho prísny,

-správa z poradensko-psychologického procesu z 30.6.2016 o riešení vzťahov s mal. C. v časti - z prejavov maloletého usudzujú že odmietaným členom rodiny je druh matky dieťaťa, ktorého otvorene aj pred dieťaťom odmieta a negatívne posudzuje babka. Hlavným článkom, ktorý riadi dospelých je dieťa,

-časť výpovede H. F. vo veci sp.zn. 5P 11/2016 zo dna 7.7.2016, že jej priateľ udrel maloletého po zadku, raz mu dal facku, čo nehodnotí ako niečo násilné, hodnotí to ako výchovnú bitku, maloletý sa zľakol, lebo nebol bitý a od babky je naučený že si môže robiť čo chce, veci ako umyť si ruky či dvíhať dosku na WC ho učil jej priateľ, odvtedy sa ho ani nedotkol. Pred 4 mesiacmi im maloletý povedal, že už nechce ísť k nim, chce byť u babky, lebo mu veľa vecí zakazujú, totiž je veľmi rozmazaný. Maloletý nechce u nich prespať, ale si nemyslí, že sa bojí jej priateľa, sú spolu v kontakte,

K takto prečítaným listinám poškodená na hlavnom pojednávaní 22.11.2017 opäť len uviedla to čo už predtým a to, že trvá na svojej výpovedi čo vypovedala prvýkrát a inak vypovedala vtedy. lebo chcela aby boli v dobrom vzťahu, chcela aby spolu dobre vychádzali /syn a priateľ/, ale stále bol nejaký problém.

Svedkyňa C. F., matka poškodenej na hlavnom pojednávaní vypovedala, že 20. decembra malého zbil obžalovaný a jej volala staršia dcéra, že G. S. bije malého, tak prišla tam taxíkom a všetci už boli vonku, zobrala ich na pohotovosť. Na otázky odpovedala, že malý predtým ešte keď prišli do bytu, povedal, že ho veľmi bil G. S., skákal po skrini, po izbe, všade kde sa dalo, plakal nebolo mu rady, tak volala H. aby išli na pohotovosť a aj jej dcéra mala znaky na krku, bolo to napísané na papieri, ale ona to nevidela. Dcéry sa nepýtala čo sa stalo, táto nič nehovorila, len sa triasla. Jej od začiatku dcéra nepovedala nič, až potom po polroku, že sa bijú, čo bolo vtedy keď tam boli policajti, ba uviedla, že bolo to asi v auguste 2015 keď tam bola, išla dcére /poškodenej/ odnieť listy, dcéra stála pri dverách, a prišli tam policajti, neotvoril im obžalovaný dvere, kopali do dverí a potom otvoril a kázali mu dať ruky hore a tak ona odišla preč a nevidela čo sa tam odohralo. Dcéry sa nič nepýtala, ona obžalovaného nepoznala, len ľudia jej rozprávali, že čo je zač. Ona tam nechodila, lebo mala od dcéry informáciu, že si nepraje obžalovaný aby tam chodili. Ona potom chodila na Úrad práce kvôli C. , lebo keď bol u nej, už nechcel ísť späť k nim a povedal jej že preto, lebo ich stále bije. Ešte pred dňom 20.12.2015 poškodená rapídne schudla, nič jej však nepovedala, tak jej hovorila aby išla k lekárovi. Maloletý bol spočiatku asi pol roka s dcérou a obžalovaným, k nej chodil na víkendy, ale potom už nechcel ísť späť, lebo sa mu nedovolil hrať a vrieskal po ňom. Ku dňu 20.12.2015 uviedla, že na maloletom nevidela zranenia, len keď prišli na pohotovosť a tam ho zbliekali tak videla, čo jej potom pani doktorka ukazovala, že má na krku odtlačky prstov. Potom maloletý bol u druhej dcéry ktorá je jeho krstná matka a asi po týždni jej ho doniesla domov k nej a odvtedy je tam. Kde bol maloletý cez Vianoce, si nepamätá, nedali jej to vedieť. Maloletý už od septembra 2015 nechcel ísť k svojej matke a obžalovanému keď už spolu bývali .Ku dňu 19.11.2016 uviedla, že volala jej poškodená, že ju vraj pichol vidličkou do hlavy a tak išla s ňou k lekárovi, v tom čase bolo u nich aj dieťa. Potom asi 3 dni spala poškodená u nich a tak odišla myslí, bývať na sídl. Západ do bytu kde býval obžalovaný. Dňa 4.12.2016 dcéra jej povedala, že už má toho dosť, čo on s ňou robí, aby išla s ňou sa dať ošetriť na pohotovosť a hneď že dá trestné oznámenie na neho, tak išla s ňou aj s vnukom. Vtedy si dcéra držala hlavu, že ju zbil, a potom išla na ošetrovanie a zistili jej pichnutie vidličkou. Čo sa odohralo od 19.11.2016 do 4.12.2016 svedkyňa vedomosť nemá. Ani potom čo bol obžalovaný vzatý do väzby, dieťa k matke bývať nešlo, či chcel s ňou bývať, svedkyňa nevie, pričom matka si pre dieťa ani nepríde, teraz býva na sídl. Tarča, znovu má nejakého priateľa, ale svedkyňa tam nechodí, nikto ju tam nepozýva. Obžalovaného od začiatku neznášala, lebo bol stále hladný, stále chcel piť, kričal na C., poškodená sa ho pred ňou zastávala. K psychickým problémom svojej dcéry, poškodenej sa vyjadrila, že nevie žeby

mala nejaké psychické problémy, bola v pohode, mala len problém s otcom, ktorý bol nervóznym a zbil C.. K Vianociam roku 2015, kde ich trávil maloletý, uviedla, že nevie, neskôr že si nato nepamätá. Nevie uviesť koľkokrát sa mal obžalovaný správať k jej dcére a ako, nevie, či jej to dcéra povedala, dcéra jej ale niečo povedala, ale nepamätá si kedy, predtým sa jej pýtala, lebo ona vedela, že sa niečo deje, ale jej nič nepovedala a po čas povedala, že sa ho bojí. Poškodená ako maloletá bola liečená u psychiatričky, lebo bola nervózna, zlá a neposlúchala. Návrh na zverenie dieťaťa do starostlivosti ona dávala preto, lebo dcéra sa o dieťa nestarala, nemala o neho záujem, nemala čas keď žila s obžalovaným.

Svedkyňa Y. S. sestra obžalovaného, ako svedkyňa vypovedala, že bola na návšteve v byte kde bývali jej brat s poškodenou, ale väčšinou na návštevy k nej chodila H. F.Á.. Nemala dobrý pocit z toho, že jej brat s ňou začal chodiť, čo vysvetlila tým, že ju poznala z minulosti, keď pracovala v reštaurácii Mašinka, vie že je klamárka a kradla tam peniaze. Pokiaľ tam bývali bol tam zo začiatku aj syn poškodenej, potom ho dala ku mame a kým spolu bývali, vie, že chodievali obžalovaný, poškodená aj s jej dieťaťom na výlety na bicykloch. Podľa nej mali dobrý vzťah, aspoň kým bývali na sídlisku Mier, keďže bývali v jednom vchode a potom čo sa stalo na sídlisku Západ, nevie. Nebola zúčastnená ich incidentov, ku mesiaci december 2015 sa vyjadrila, že 18. 12. alebo 19.12. prišiel k nej jej brat, obžalovaný, aby zavolať otcovi, či príde pre neho, že chce ísť domov. Zavolať tak otcovi a ten prišiel, odviezol ho, avšak vie, že za ním potom išla aj H.. Vie, že sa kvôli niečomu pohádali, ale ona sa ich nato nevyypytovala. Poškodená chodievala k nej na návštevy aj sama, bez obžalovaného, nikdy sa jej na nič nesťažovala. Potom, čo sa odsťahovali na sídl. Západ, nevie ako to medzi nimi bolo, nestarala sa o nich, bola tam asi dvakrát, zdržala sa tam 15 minút vypila kávu a odišla preč.

Svedkyňa C. S. matka obžalovaného k spoluzitiu obžalovaného s poškodenou sa vyjadrila tak, že sa o tom dozvedela o dcéry že bývajú spolu, o ich konfliktoch nevedela nič. Niekedy 18. alebo 19. decembra 2015 jej telefonovala dcéra, že jej priateľ dovezie G. k nim domov, s čím súhlasila. Nepýtala sa syna prečo, prišiel na sviatky na návštevu a potom povedal, že chce prísť aj jeho priateľka so svojim synom, s čím súhlasila aj ona. Takto bola poškodená u nich nevie odkedy do 30.12. Počas Vianočných sviatkov H. bola v pohode, pomáhala jej variť, upratovať. Syn poškodenej sa bál G. a keď sa ho pýtala prečo, povedal, že babka mu povedala, že G. bude biť jeho mamu aj jeho. Poškodená, keď sa rozprávali, povedala že má G. rada a že by nikdy neurobila to, že by ho dala zatvoriť ako jeho prvá žena. S poškodenou potom bola len v telefonickom, resp. elektronickom kontakte a raz jej poškodená telefonovala, že chce od G. odísť, načo jej svedkyňa povedala, že nech odíde, načo jej povedala poškodená že si našla byt, ale nemá peniaze, čo bolo niekedy v mesiaci november 2015. Od poškodenej sa dozvedela telefonicky, že prišli pre syna svedkyne kukláči, že údajne kvôli tomu, že ho doma prichytili ako šnupe biely prášok. Potom keď sa svedkyňa dozvedela že to bolo kvôli tomu, že to oznámila poškodená tak jej opakovane telefonovala, keďže jej nedvíhala telefón a potom keď jej dvihla poškodená jej povedala, že nemala na výber, že jej tak povedala jej mama, že buď sa zbaví obžalovaného, alebo príde o svojho syna.

Svedkyňa H. J. vypovedala, že v čase keď obžalovaný s poškodenou bývali na sídl. Západ chodievala k nim za H., niekedy doma bol aj obžalovaný, počas týchto návštev sa jej poškodená nesťažovala na správanie sa obžalovaného voči nej. Predtým asi mesiac keď zavreli G. bola na návšteve u H. a tá jej ukázala prelepené čelo, mala tam červený fliáčik a povedala, že G. hodil na ňu vidličku, načo jej svedkyňa povedala, nech ide od neho preč. Počas tejto návštevy obžalovaný telefonoval poškodenej, ale ona obsah hovoru nepočula, len povedala poškodená, že má ísť za ním. Poškodenú zhodnotila ako osobu ktorá klame, vymýšľa si, klamala každé slovo, ba aj ju chcela predať za peniaze, teda dozvedela sa, že ju ponúkala za peniaze v bare mužom. Do baru vie, že chodila poškodená s G. a aj sama. Svedkyňa jej aj povedala aby od neho odišla, ona jej nato hovorila, že sa ho bojí, ale prečo, nepovedala, ale podľa svedkyne, poškodená sa nebála, lebo keby sa bála, tak od neho odíde. Svedkyňa chodila s poškodenou aj na diskotéky, keď tam bol obžalovaný, nevidela, žeby dávala obžalovanému peniaze, ale práve obžalovaný dával peniaze poškodenej aj jej. Uviedla ďalej to, že keď už bol obžalovaný zavretý, išla po ulici a stretla poškodenú s jedným mužom, ktorý prišiel k nej, chytil ju za ruku a povedal jej, že aké somariny rozpráva na polícii na H., vulgárne jej nadával a že keď ju schytí tak ju skope, bol to H. nový priateľ. Bola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 27.2.2017 kde okrem iného, uviedla, že čo sa týka spoluzitia H. R. G. S.A., vie to, čo sa dozvedela od H., hoci chodievala aj k nim, ale on nikdy nebol doma. G. poznala len z videnia a osobne až cez H.. Keď sa stretla s nimi obidvomi, tak sa správal k H. normálne, nemala pocit, žeby sa ho bála, pred ňou jej nenadával, ani nič podobné.

H. sa jej totiž sťažovala, že G. jej vulgárne nadáva a že sa jej vyhráza, že keď od neho odíde, tak ju zabije. Ona sa jej na nič nepýtala, pretože jej verila len na 50 percent, lebo ju dlho pozná a vie, že si často vymýšľa. Nevidela na nej nijaké zranenia, modriny a pod. len raz mala prelepené čelo, údajne mal do nej hodiť vidličku. Nesťažovala sa jej, žeby ju bil, ale tvrdila, že ju týra, no podľa svedkyne si myslí, že ju netýral, pretože ona si prežila týranie i keď to nenahlásila, chodila s monoklami. Svedkyňa jej povedala, nech si zbalí veci a odíde, nikdy to neurobila, nič nato nepovedala, len bola ticho, že ona ho ľúbi. Potom keď zobrali G. do väzby, plakala, že čo má robiť, bola z toho šokovaná tak jej svedkyňa povedala, prečo ho potom udala, keď teraz plače. K správaniu k synovi H. F.F. zo strany jej druha uviedla, že raz jej povedala, že ho chytil pod krk, kedy to bolo, nevie, ale potom jej hovorila, že mu kupoval aj hračky. Keď bývali na sídl. Mier vídavala vonku spolu H., G. aj jej syna C. aj so psom. Toho času vie, že poškodená chodievala po krčmách, dopyčuť sa, že ju vyhodili z podnájmu, lebo sa v byte žúrovalo. Vie, že sa mala vyhrázať L. P., u ktorého bola zamestnaná, že ak ju nezoberie späť do práce, že ho udá, že ju zamestnával na čierno, pričom pracovala ako upratovačka spoločných priestorov v činžiakoch a odišla, lebo neboli s ňou spokojní. Má vedomosť aj o tom, že ponúkala na predaj na internete aj G. veci. Svedkyňa takto prečítanú výpoveď potvrdila, že tak vypovedala.

Svedok J. F. sa k osobe obžalovaného vyjadril, že ho pozná lebo spolu vyrastali, predminulý rok bol jeho susedom, býval nad ním s H., s ktorou ho zoznámil G.. Nikdy ani keď bol u nich na návšteve nevidel, žeby verbálne alebo fyzicky bol obžalovaný napadol H., na nej nevidel žeby mala nejaké ublíženie. Ani jeden mu nič nehovorili, až potom keď G. zavreli, zavolať H. ktorá povedala čo sa stalo. Stretával sa s obidvomi buď u nich doma, alebo chodievali si posedieť do reštaurácie, on s H. pili aj alkohol a G. pil nealkoholické pivo. Poškodená nepôsobila ani ustráchané ani bojzlivé, boli ako priateľ s priateľkou. V pohostinstve videl niekedy aj poškodenú samu, keď bol G. v robote.

Z. G. ako svedkyňa vypovedala, že poznala H., ktorá pracovala u nej v krčme a G. jej tam nosil obed. Počas stretávania sa s poškodenou, táto sa vyjadrovala na adresu obžalovaného, že to je jej G., nikdy nič nepomínala, že by to medzi nimi nefungovalo. Nespomínala jej nikdy problémy, ktoré by bola mala s obžalovaným a vyjadrovala sa na jeho adresu kladne. Počas obdobia, keď poškodená žila s obžalovaným, tak sa s ňou stretávala v herni, kde svedkyňa pracovala a prišla tam sama bez obžalovaného. Potom, čo bol obžalovaný vzatý do väzby sa na ňu nakontakovala poškodená s tým, že bude vypočutá a že má povedať to, že hral na automatoch. Potom, čo bol vzatý do väzby sa s ňou asi dvakrát stretla, raz to bolo tam kde bývala s obžalovaným, keď predávala veci, a potom ešte raz u nej v krčme. Pokiaľ sa predtým stretávala s poškodenou aj vo večerných hodinách, táto prišla sama bez obžalovaného a nespomína si čo hovorila, prečo prišla sama. O tom, že bol obžalovaný vzatý do väzby sa dozvedela od poškodenej, ktorá jej to zatelefonovala a povedala jej, že ho dala zatvoriť, prečo, to si už nepamätá. Asi týždeň potom, keď ju opäť požiadala poškodená, aby jej prišla pomôcť do bytu sa sťahovať, boli tam spolu asi štyria alebo piati, aj muži, aj ženy, niečo tam popili a poškodená sa tam zabávala. Potom sa už s poškodenou nestretávala, ju otravovala, lebo vždy chcela niečo od nej požičať a to bolo aj v čase, keď bývala s obžalovaným. Nikdy sa na správanie obžalovaného poškodená pred ňou nesťažovala. Svedkyňa k osobe poškodenej sa vyjadrila, že nie len z jej pohľadu, ale každý to potvrdí, že poškodená je klamárka a ona jej neverí ani to, ako sa volá. Aj jej klamala, že keď chcela od nej peniaze, že je to pre syna na tabletky, pričom syna ona vtedy pri sebe nemala.

F. B. ako svedkyňa vypovedala, že H. F. bola u nej zamestnaná ako čašníčka v pohostinstve, pracovala tam asi dva týždne a v rámci skúšobnej doby s ňou pracovný vzťah ukončila. Keďže sa jednalo o prevádzku otvorenú do 22,00 hod., chodieval tam aj obžalovaný pre poškodenú, avšak počas jej prítomnosti si nevšimla medzi nimi žiadne konflikt, ani samotná poškodená jej nič nehovorila a napokon o súkromných veciach sa ani nebavili. Bola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 27.2.2017 v časti kde sa vyjadrovala o spolužití pani Kozákovej s G. S. tak, že pani F. jej spomínala, že jej druh bol vo väzení a že ľudia ju od toho odhovárali, ale že ona je spokojná. Popisovala, čo mal jej druh urobiť prvej manželke, ale ona mu verila, že to jeho žena bola na vine, čo jej urobil. Bola prečítaná výpoveď aj v časti, kde svedkyňa vypovedala, že H. F.Á. mala snahu v práci, bola celkom šikovná, no chodieval za ňou jej priateľ, zväčša prišiel pred záverečnou, dal si nealko pivo a chodieval s takým veľkým psom, budil nepríjemný dojem, bol suverénny a zákazníkom sa to nepáčilo. Svedkyňa k takto prečítanej výpovedi uviedla, že mohlo to tak byť ako vypovedala, pretože si to už nepamätá, ale zrejme sa ľuďom nepáčilo, keď tam prišiel nejaký muž s väčším psom, pričom mala tam terasu a možná tam sedeli ľudia aj s deťmi. K spolužitiu s G. S. sa pred ňou H. nevyjadrovala, ale dozvedela sa od iných ľudí, že vraj pán S. prvú manželku zbil, že je doteraz na invalidnom a asi jej niečo potom H. F. spomenula,

tak sa jej opýtala, či sa nebojí, keď také niečo urobil, načo sa ona vyjadrila, že nie, že ona tomu neverí a že na vine bola jeho prvá manželka a že ona je v tom vzťahu spokojná. Potom, čo už bola vypovedať svedkyňa prvýkrát ukončila s poškodenou všetky vzťahy a táto ju potom znovu vyhľadala, prišla za ňou a rozprávala jej, že pán S. pri večeri, že ju pichol vidličkou do hlavy a že volala políciu a že teraz on volá svedkov, aby vypovedali proti nej. S týmto ju vyhľadala na prevádzke, kde svedkyňa pracovala, pretože keď jej telefonovala, nedvíhala jej telefón. Svedkyňa ďalej na otázku obžalovaného, či je pravdou, že ho upozornila, že sa jej nepáči, keď tam chodí so psom a nakázala mu, že má zamykať psa o stojan na bicykle, či tak urobil, vyjadrila sa, že môže byť, nepamätá si. Či je pravdou, že nezamestnávala ďalej poškodenú, lebo, že mala pri preberaní peňazí manko, vypovedala svedkyňa, že to nie je pravdou, peniaze jej nechýbali, ale stále vyžadovala nejakú zálohu kvôli tomu, že má chorého syna a ani toľko nevyrábala, čo požadovala. Či vedela svedkyňa, že o syna poškodenej sa stará mama, vyjadrila sa, že si to nepamätá. Potvrdila aj to, že pán S., keď prišiel nevidela vo vzťahu ich dvoch nič zlé, obidvaja boli seriózní, zodpovední, čo sa týkalo práce, potvrdila vyjadrenie obžalovaného, že keď prichádzal pre H. pri záverečnej pomáhal tam poupratovať a spolu odchádzali domov. Alkoholické nápoje počas návštevy v zariadení obžalovaný nepožíval, pil len nealko pivo.

C. L., sestra poškodenej, ako svedkyňa potvrdila, že v čase, keď bývala poškodená s obžalovaným bola asi trikrát v ich byte, oni chodievali tiež k nej na návštevy a jej priateľ potom povedal, že si nepraje, aby sústavne chodievali k nim na návštevy. Ďalej v kontakte neboli, až potom v mesiaci december jej písala sestra, poškodená, aby prišla k nej na kávu, ona to odmietla a poškodená jej povedala, že obžalovaný má vypité a že ich nechce pustiť z bytu von. Svedkyňa tam potom išla, akože odniesť darček aj s priateľom dieťaťu poškodenej a po zaklopaní na dvere, obžalovaný im povedal, že neotvorí dvere, lebo, že keď ona si nepriala ich návštevy, tak on si nepraje, aby oni prišli tam. Svedkyňa ho vyzvala opätovne, aby otvoril, lebo zavolá políciu, na to sa dvere otvorili a vyšla sestra aj so synom, zavolali ich mame a čakali vonku. Potom vyšiel aj obžalovaný, zastavil sa pri poškodenej, pýtal ich kľúče od bytu, táto ich odmietal dať. Keď na miesto prišla ich mama, išli do bytu výtahom, potom prišiel obžalovaný a klopal na dvere, oni mu neotvorili a medzi tým sestra volala políciu, tak polícia prišla a povedali poškodenej, aby podala trestné oznámenie, čo ona odmietla. Maloletý C. nechcel jej povedať čo sa stalo, ale potom povedal, že ho obžalovaný chytil za krk. Potom z bytu odišli, poškodená odniesla obžalovanému k jeho sestre mobilný telefón, išli do reštaurácie u Vinca a jej mama išla na ošetrovanie s C.. Potom mama zavolala, že sú už z pohotovosti vonku, tak svedkyňa zobrala C. k sebe domov. Ku vzťahu sestry s obžalovaným sa vyjadrila, že nemali dobré vzťahy potom, čo aj jej priateľ povedal, že si nepraje, aby chodili k nim na návštevy. Teda vôbec si nepísali odvetdy, ani netelefonovali, pričom jej sa sestra vyjadrila, že obžalovaný jej nedovolí s ňou telefonovať. K tomu, že nechcela aj ona aby sa navštevovali doplnila, že mala zdravotné problémy a nechcel jej priateľ, aby ju vyrušovali, lebo chodievali stále na návštevy, teda obidvaja, ako obžalovaný tak aj jej sestra. Takýto kontakt ukončili, nepamätá si, ale asi v lete roku 2014, čo bolo v čase, keď poškodená s obžalovaným bývali na ulici E.. Potom, čo bola v byte u poškodenej na jej požiadanie, v čase, keď tam bola privolaná aj polícia uviedla, že už žiaden kontakt ani s jedným z nich svedkyňa už nemala. Sestra jej nikdy už nevolala, ani sa náhodne nestretli. V spomínanom čase maloletý C. ostal potom u nej, pričom poškodená do bytu naspäť odišla, odmietla ísť spať aj k svojej mame, čo svedkyňa bolo aj divné, že sa opäť do toho bytu vrátila. Potom dieťa si na ďalší deň zobrala sestra k sebe. Nepamätá si kedy, ale v čase, keď už bývali na sídlisku Západ jej povedala poškodená, že obžalovaný jej pichol vidličku do čela, čo aj ona videla, ale kedy to bolo si nepamätá, a potom už v styku neboli. Podľa nej, už keď maloletého C. mala v opatere jej mama, tak ku poškodenej, svojej mame nechcel chodiť, nevie prečo, pričom podľa nej sestra o neho nejavila záujem. Usudzuje to aj z toho, že raz aj k nej doniesla mal. C., vopchala jej ho do dverí a odišla. Potom jej svedkyňa písala, telefonovala, lebo nechodila pre neho, tak sa potom s dieťaťom pobrala na sídl. Mier jej ho odniesť do bytu. Dieťa jej odovzdala pred činžiakom, poškodená sa s ňou nechcela ani rozprávať, zobrala dieťa a odišla preč. Po tomto čo dieťa bolo u nej niekoľko dní už ho poškodená ku nej nedoniesla, teda podľa svedkyne, ako keby o dieťa nejavila vôbec záujem. Toho času už nie je v kontakte s poškodenou, táto býva niekde na sídlisku Tarča. Vyhodnotila osobu poškodenej tak, že ju asi zaujímajú bary a nie dieťa a že sa nemusí starať o dieťa je jej vhod a podľa svedkyne si myslí, že chcela mať svoj život bez dieťaťa, teraz navštevuje bary, ale ona ich rada navštevovala stále. V čase, keď sa s poškodenou a obžalovaným ešte stretávali, podľa svedkyne ich vzťah bol celkom normálny. So sestrou nebola v kontakte potom, lebo jej už nedvíhala ani telefón. K tomu čo sa udialo v čase, keď volala aj na políciu, tak keď prišli do bytu C. začal plakať, vystrájať, skákal po posteliach a vravel, že ho obžalovaný chytil za krk. Na otázku obžalovaného doplnila, že predmetný incident sa mal stať asi 22.12.2015. Počas návštev u nej obžalovaný konzumoval nealkoholické pivo. Svedkyňa nemá vedomosti o tom, či obžalovaný kupoval nejaké veci C. alebo nie. Pokiaľ sa vyjadrila

k pichnutiu vidličkou, videla len, že to má zalepené. Svedkyňa uviedla, že pred pojednávaním bola v kontakte s poškodenou, ktorá je včera písala, že na pojednávanie nepríde, že jej doktor H. napísal odporúčanie, aby tam nechodila.

H. F. ako svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal, že on s obžalovaným prišiel do kontaktu keď im prenajal byt a to v čase od ôsmeho mesiaca do mesiaca december 2016. Na ohliadku bytu prišla H. a povedala, že tam chcú bývať. On bol v byte potom čo tam bývali asi dvakrát a počas toho nezistil, žeby medzi nimi bol nejaký zlý vzťah, nikto mu nič nehovoril. K ukončeniu nájmu došlo potom keď mu H. volala, že je obžalovaný zatvorený a tak on to už neriešil. V čase keď ukončili nájomný vzťah H. sa normálne správala, na nej nič nevidel a v tom čase už v byte nič, okrem toho čo tam mal on, nevidel, byt bol prázdny. V čase keď potom poškodená z bytu odišla, ostala mu aj dlžná, ale on to už nerieši, predtým kým tam bývali, pre nájom chodieval on.

E. F. ako svedok vypovedal, že poškodená pracovala u neho v pohostinstve, ako dlho nevie, možno mesiac, vyjadril sa, že mu kradla peniaze načo prišiel tak, že mal tam kameru, ktorá bola nad jej hlavou kde pracovala a ju aj upozornil, že je funkčná, ale jej to asi nevadilo. Zobrala z tržby peniaze, nie veľkú sumu, ale ide o princíp, keďže jej chcel pomôcť a ona takto. Pomôcť jej chcel, lebo mu hovorila, že sa stará sama o chlapca, čo časom zistil, že to nie je pravda. Potom keď zistil, že zobrala peniaze, sa jej pýtal čo to malo znamenať, tvrdila, že to robí kvôli priateľovi, že ju k tomu núti, že ju týral, tak jej povedal, že zavolá políciu a ho rovno zoberú, nemusí sa báť, ona povedala, že si to vyrieši ona. Potom mu volal obžalovaný, ktorému povedala inú verziu a ktorý neveril, že kradla naozaj a že to povedala na neho, pričom on bol z toho sklamaný aby nevolal políciu a že mu to vráti, ale doposiaľ mu to nebolo vrátené. Vtedy tam bola aj poškodená, pričom ona sa už nevyjadřila, že peniaze kradla kvôli nemu, len stála ako stĺp a pozerala akoby sa jej to netýkalo. Potom tento muž odišiel preč a ona povedala, že peniaze vráti, že to nemá hlásiť polícii. Okrem peňazí ktoré vzala z tržby, svedok jej peniaze aj požičal a doposiaľ ich nevrátila. Potom keď už tam nepracovala, dozvedel sa od niektorých ľudí, že ju tam hľadali, lebo má napožičiavané peniaze. Dozvedel sa aj to, že keď sa ponáhľala z práce domov kvôli synovi, dozvedel sa od zákazníkov, že ju videli v inej krčme, tak mu bolo zvláštne keď povedala, že ide domov. Pokiaľ boli obidvaja, teda poškodená s obžalovaným, na svedka pôsobili spokojne.

X. Y.Á. ako svedkyňa sa vyjadrila, že poškodená H. F. je jej bývalá spolužiačka a G. videla asi dvakrát. Boli aj u nej na návšteve obidvaja, aj ona ich asi dvakrát navštívila a o ich spoložití nemá vedomosti. Poškodená sa jej nikdy nestážovala na spoložitie s obžalovaným, stále jej rozprávala, že sa majú radi. K obdobiu kedy sa takto navštevovali sa vedela vyjadriť len orientačne a to bolo asi pred dvomi rokmi, keď bývali na sídlisku Mier, a potom, keď už bývali na sídlisku Západ, tak jej raz zatelefonovala H., že ho zobrali kukláči z bytu, lebo že ju týral, týral aj chlapca. Potom jej rozprávala o nejakých drogách, že vraj predával na sídlisku Západ, že ju zbil. K tomu týranu sa pred ňou svedkyňa vyjadrila, že keby ju týral, boli by asi nejaké náznaky, načo sa poškodená vyjadrila, že to držala v sebe, nechcela to povedať. Podľa svedkyne táto si nemyslí, žeby bol poškodenú týral, keďže je jej spolužiačkou, poznajú sa dlho, vie aká je povaha a vie aké veci narobila.

V čase, keď dostala predvolanie súdu, tak zatelefonovala poškodenej, že kvôli čomu má ísť vypovedať, tak táto jej vravela, že kvôli tomu, že ju G. bil, a keď sa ohradila svedkyňa, že ona o tom nevie, tak jej vravela, aby to povedala a aj teraz, keď čakala pred pojednávacou miestnosťou, tak jej poškodená telefonovala, ale jej telefón nedvihla. Svedkyňa vyhodnotila osobu poškodenej, že je povahou takou, že ruky má preč od práce, ide jej dobre ohováranie, požičiavanie peňazí, ako aj klamanie a čo povedala poškodená, svedkyňa vedela, že to nie je pravda, pretože potom sa dozvedela niečo iné. O tom, že sa poškodenej nechcelo pracovať vedela svedkyňa aj z toho, že sama jej vybavila prácu v Embracu, a keď tam nastúpila pracovala tam 3 dni, lebo jej sa tam nepáčilo, jej sa nikde nepáči. Bola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania v časti kde uvádzala, že poškodená sa jej nestážovala nikdy na správanie sa obžalovaného, až keď ho zobrala polícia, tak jej telefonovala a povedala, že ju bil a bil aj jej syna. Na odstránenie rozporu oproti výpovede z prípravného konania uviedla, že poškodená jej povedala, že ju bil, nie že týral, tento výraz použila ona sama, lebo nechcela povedať, že ju bil a zotrvala na vyjadrení z prípravného konania. Na otázku obžalovaného odpovedala, že u nich bola H. najprv sama na návšteve, potom prišiel za ňou obžalovaný, myslí, že bol po práci unavený, tak mu ustlala a si ľahol a poškodená bola s nimi na dvore. Poprela, žeby bola ona poškodenej telefonovala, aby obžalovaný k nej na návštevu neprišiel, pretože nemala dôvod jej to povedať.

K. R. ako svedok vypovedal, že býval vo vchode, kde sa nasťahoval obžalovaný s poškodenou. Bývali v byte pod jeho bytom a nemá vedomosť o tom, žeby sa boli hádali. Nenavštevovali sa, len sa stretávali vonku, bežne na ulici a počas toho nezaregistroval medzi nimi žiadne hádky. Vídaval ich všetkých troch, teda aj s dieťaťom, chodili na bicykloch, ale kde chodili, nevie, a to prišli alebo odchádzali na bicykloch.

O. S., otec obžalovaného vypovedal, že sa dozvedel o jeho spolužití s poškodenou pri náhodnom stretnutí pred Kauflandom, kde bola aj poškodená so svojim synom a vtedy sa dozvedel, že žijú v spoločnej domácnosti, bolo to niekedy pred Vianocami, v ktorom roku, nevie. On ich nikdy nenavštívil v byte, pretože keď tu prišiel, išiel k svojej dcére. V roku 2015 alebo 2016 19.12. prišiel G. k nim domov, a potom 23.12. prišla H. C. R. C. a Vianoce strávili u nich. Bol prekvapený, že prišla, pretože o tejto návšteve nemal vedomosť dopredu. Dokedy tam boli vyjadriť sa nevedel, ale niekedy po Vianociach odišli. H. F. sa počas toho pobytu nesťažovala na spolužitie s jeho synom, práveže sťažovala sa väčšinou na svoju rodinu, matku a brata, že ju bili, týrali a podobne. Pred ním sa mal. C. vyjadril, že ocka, ako nazýval obžalovaného, má celkom rád, len sa ho bojí, čo vysvetlil, že preto, lebo babka mu povedala, že ho bude týrať. Keď sa na toto pýtal H. F., prečo takéto jej matka rozpráva, táto sa vyjadrila na adresu svojej matky vulgárnym výrazom a že si vymýšľa. Počas tejto návštevy nezaregistroval, žeby medzi poškodenou a obžalovaným dochádzalo k nejakým nezhodám. O tom, keď bol vzatý syn do väzby sa dozvedel od H., ktorá telefonovala, že prišli pre neho kukláči, lebo že mal na stole nejaký prášok, zrejme drogy. Toto rozprávala jeho manželke, a potom povedala aj že ju týral, ale čo bližšie rozprávala nevie, lebo on sa s ňou nerozprával. Bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania z 24.1.2017 v časti kde uvádzal, že následne 4.1.2016 G. znova pricestoval, pretože boli dohodnutí, že idú pomôcť dcére R. do domu, boli tam až do 24.1.2016. Vie to kvôli tomu, lebo 19.1.2016 mal narodeniny a asi 20.1.2016 H. matka písala jeho manželke, že 19.1.2016 mal zbiť C. a následne 20.1.2016 H.. Boli z toho prekvapení, pretože G. bol preukazateľne u nich a ešte sa tam aj fotili. Ďalej v časti kde odpovedal na otázku, či sa H. sťažovala na násilné správanie G. jeho dcére alebo manželke, odpovedal, že o tom, že ju mal G. zbiť sa nikdy nedozvedel, ale vie, že na neho hundrala, sťažovala sa napríklad, že kvôli nemu nemôže byť so synom, že jej mama robí prieky a podobne a že je tomu na vine on. K tomu svedok uviedol, že tak vypovedal a myslel tým to, že poškodenej matka sa chcela zbaviť obžalovaného.

F. Č.C., ako svedkyňa pri výsluchu uviedla, že obžalovaného pozná už od detstva a H. F. od obdobia, keď s ňou obžalovaný žil. Stretávala sa s nimi v práci v Pohostinstve u O. kde pracovala, kde chodievali oni buď spolu alebo každý zvlášť. Konzumovali tam pivo a to obžalovaný nealkoholické, resp. poškodená aj niekedy vodku. Z ich správania nezistila, žeby mali nejaký problém, ku nej žiadna taká informácia neprišla, nikdy sa pred ňou poškodená nevyjadrila, žeby jej spolužitie s obžalovaným bolo zlé. Potvrdila prečítanú výpoveď z prípravného konania kde vypovedala nevedela o nevhodnom správaní G. S.A. k jeho družke a keď ho vzali do väzby, každý bol z toho prekvapený, pretože si nikdy nič nevšimli, ani v lete, keď sa chodievala v tričkách, na H. F. nebolo vidieť žiadne poranenia alebo modriny. Aj potom, čo bol obžalovaný vzatý do väzby, tak chodievala do krčmy poškodená, väčšinou prišla sama a tam si k niekomu prisadla. Svedkyňa však s ňou už nič neriešila a v tom čase, keď už bol obžalovaný vo väzbe, pôsobila poškodená na ňu zničená. O tom, že bol vzatý obžalovaný do väzby sa potom svedkyňa dozvedela asi od J. F..

O.Š. O. ako svedok uviedol, že obžalovaného G. S. pozná od času, keď nastúpil k nim do práce a to niekedy od mesiaca marec 2016 a pracoval približne do mesiaca november 2016. Rodinné vzťahy sa na pracovisku nepreberali, ale videl, že občas tam prišla priateľka obžalovaného, doniesla mu desiatu alebo niečo na pitie. Takto ju videl tri alebo štyrikrát. Potom prišla za svedkom na stavbu v čase už keď bol zadržaný a chcela jeho výplatu, že potrebuje peniaze na nájom alebo niečo podobné. V čase, keď stavali domy, tak na jednej stavbe bola aj poškodená, stavbu si obzerali obidvaja, sám svedok ju po stavbe previedol, pričom sa rozprávali o tom, že by si aj oni vybavili úver na stavbu. Keď takto chodievala za ním, čo bola párkrát a bol tam s ňou aj jej syn, ale koľkokrát sa k tomu vyjadriť nevedel.

J. O., ako zamestnávateľ obžalovaného sa k jeho pracovnej morálke vyjadril, že bol bezproblémový zamestnanec. Vie, že mal priateľku, ale či bola na stavbe, k tomu sa vyjadriť nevedel. Obžalovaného priateľka ho kontaktovala ako zamestnávateľa ohľadom peňazí viackrát telefonicky, a to v čase keď sa blížila výplata. Stávalo sa, že zálohy sa odovzdávajú ku koncu mesiaca a výplaty k pätnástemu dňu, ale môže byť že aj skôr, pričom ľudia ho pýtali výplaty skôr ak vyšiel termín cez víkend, čiže takto sa informovala aj poškodená, pretože všeobecne sa o toto zaujímali aj manželky iných pracovníkov. Teda

nebolo to nič výnimočné. Nevedel sa vyjadriť, či jej niekedy peniaze odovzdal, ale myslí si, že skôr ich dával obžalovanému. Podľa jeho poznatkov nezistil, žeby bol medzi nimi nejaký problém, až potom sa dozvedel, keď G. zatvorili z čoho bol prekvapený.

L. K. P. ako svedok vypovedal, že pozná obžalovaného od svojich 17. rokov, H. len prostredníctvom neho. Na požiadanie obžalovaného aby zamestnal poškodenú, túto zamestnal, robila chvíľu u neho asi 4-5 mesiacov, v priebehu leta roku 2016 do jesene, upratovala a pretože bola dosť nezodpovedná, skončil s ňou. Prácu nerobila dobre a vždy pýtala nejaké peniaze a hovorila, že ide so synom do Košíc k lekárovi, nemala na nájom, alebo musela niekomu vrátiť, v podstate každý týždeň dostávala peniaze, hoci iným vyplácal peniaze raz za mesiac. Počas týchto rozhovorov sa nespomínala také dôvody prečo potrebuje peniaze, ktoré by súviseli k konaním obžalovaného ale z dôvodov ako uviedol. Prepustil ju preto, lebo sa mu sťažovali ľudia, že je zle uprataná, nerobila svoju prácu dobre a chodila do práce ako sa jej chcelo. O ich spolužitie sa svedok nezaujímal. Kým nezavreli obžalovaného, ona začala vynechávať robotu, vyhovárať sa, že chodí ku psychiatrovi, predtým chodila do práce, len svoju prácu nerobila kvalitne. Keď jej povedal, že už u neho nebude pracovať, tak sa mu vyhrážala, že keď ju vyhodí, dá ho na inšpektorát. Počas toho obdobia keď bolo leto H. chodila v tielku, krátkych rukávoch, nebolo vidno, žeby bola zbitá.

L. K., švager obžalovaného potvrdil, že trávil Vianoce v roku 2015 u jeho svokrovcov a rodičov obžalovaného, kde bol obžalovaný aj poškodená, ktorí sa vzájomne k sebe správali priateľsky, poškodená sa nestážovala na správanie obžalovaného a nepostrehol ani, žeby bol býval zlý vzťah medzi jej dieťaťom a obžalovaným. Okrem toho bol v ich spoločnosti na návšteve potom ešte v čase, keď bývali na sídlisku Západ. Žiadne konflikty v jeho prítomnosti u nich nezaznamenal.

R. K., sestra obžalovaného uviedla, že poškodenú pozná už asi 8 rokov a to z obdobia, keď jej sestra pracovala v reštaurácii Mašinka, kde pracovala aj poškodená a chodili za ňou. V čase, keď poškodená už žila s obžalovaným, tak si občas telefonovali a písali a boli u jej mamy na Vianoce, kde bola aj poškodená. Počas toho pobytu k žiadnym hádkam medzi nimi nedošlo, aj maloletý C. sa hral s ostatnými deťmi. Počas spoločného pobytu cez Vianoce popísala, že maloletý C. bol neposlušný, hádzal sa, vždy niečo chcel, vždy chodieval len za H., táto ho aj udrela po chrbte a povedala, že zavolá na neho G., lebo podľa nej dieťa rešpektovalo G., ale matku vôbec nie. Práve poškodená spomínala len to, že jej mama sa im stará do ich vzťahu a že urobí všetko preto, aby ich od seba rozdelila. Aj svedkyňa písala matka poškodenej, či je exmanželka obžalovaného, a keď povedala, že nie, že je jeho sestra, tak, že či vie, prečo bol vo výkone trestu a napísala aj to, že urobí všetko preto, aby spolu neboli, lebo ona si to neželá. Keď to oznámila H., tá zareagovala tak, že matku označila vulgárnym výrazom, ako aj, že je sprostá osoba a má ju ignorovať, lebo, že sa im stará do vzťahu. Svedkyňa si ju potom na facebooku zablokovala, ako jej to kázala H.. Rovnako potvrdila, ako svedok L. K., že boli dvakrát na návšteve u obžalovaného v čase, keď býval s poškodenou a všetko u nich bolo v poriadku, nedošlo medzi nimi k žiadnym hádkam. Na otázky obžalovaného odpovedala, že nepostrehla, žeby sa bol C. bál obžalovaného, keď ho H. odohnala od seba, prišiel za obžalovaným, H. sa im sťažovala na svoju matku, že ju zbila, zatvárala doma, nechcela ju nikde pustiť, musela jej odovzdať celú výplatu. Poškodená sa jej v rámci telefonických kontaktov alebo textových správ zdôverila, že sa jej nepáčilo, že obžalovaný ide do krčmy za kamarátmi, lebo že sa jej nevenuje, hoci pil len nealko pivo.

H. K. H., psychiater a ošetrojúci lekár poškodenej H. F. ako svedok vypovedal, že z jej zdravotnej dokumentácie zisťuje, že prvý kontakt bol s ňou dňa 23.7.2015 a prišla na základe toho, že bola odoslaná svojou obvodnou lekárkou. Pri kontakte H. F. uvádzala permanentné stresy aj kvôli otcovi, ktorý je duševne chorý a odmietal sa liečiť, že nemá žiadnu oporu v rodine, že má priateľa a tento jej aspoň pomôže a chce sa odsťahovať, ale majú finančný problém. Uvádzala aj únavu, že nevládze, odpadla, viackrát museli volať lekársku pomoc, je bez nálady, je napätá, schudla za rok 26 kíľ, plače, nič ju nebaví. Ďalej zo zdravotnej dokumentácie lekár zistil, že potom tam poškodená bola ešte 6.10.2015, 30.11.2015 a 6.12.2016. Pri dátume 6.10.2015 uviedla, že sa odsťahovala od matky na podnájom, nemala lieky, lebo ich pri sťahovaní stratila, problém jej robí mama a opakovane na nich poslala kontrolu z úradu práce, má už toho dosť a chce mať pokoj. S otcom to tiež nie je dobré, nemá oporu v rodine, priateľ jej trochu aspoň pomôže. Dňa 30.11.2015 je údaj, že stále jej býva zle, hoci sa odsťahovala od matky táto ich otravuje, vyvoláva po úradoch, že sa nestará o dieťa, zamestnávateľ jej dal výpoveď, neposlal jej výplatu a všetko sa na ňu valí. Aj súrodenci sa jej obrátili chrbtom. Na základe týchto vyšetrení jej diagnostikoval adaptačnú poruchu, ktorá bola vzhľadom na opakované vyšetrenia preklasifikovaná na diagnózu posttraumatickej stresovej poruchy. Túto diagnózu má zaznamenanú dňa 21.11.2017.

Poškodená mu v súvislosti so svojim stavom najprv spomínala, že má strach, ale naposledy už konkretizovala, že sa trasie, po nociach sa jej zjavuje, budí sa s jeho tvárou nad sebou a podobne. Okrem iného uvádzala, že za poslednú dobu schudla, predtým vážila 82 kíl, teraz váži 53 kíl a bolo to všetko zo stresu z obžalovaného. Tento údaj je zo dňa 6.12.2016, teda odo dňa 30.11.2015 bola najbližšie na vyšetrení dňa 6.12.2016. Svedok jej v rámci vyšetrení doporučil aj dlhodobú psychoterapiu, ale či sa jej podrobila vedomosti nemá. K stanoveniu adaptačnej poruchy lekár doplnil, že sa jedná o reakciu na stres, teda každý na stres reaguje inak a u nej sa jednalo o úzkostnú a depresívnu reakciu. Za obdobie od 30.11.2015 do 6.12.2016, keď lekár nemá zaevidovanú návštevu poškodenou k otázke, či zisťoval užívanie liekov poškodenou počas toho obdobia uviedol, že sa k tomu nevie vyjadriť, lebo nemá zaznamenané všetky podrobnosti. Naposledy jej odporúčal kontrolu o mesiac alebo podľa potreby a či potrebovala liečbu alebo nie, k tomu stanovisko nevedel zaujať, lebo pokiaľ sa niekto nedostaví, on to neovplyvní, nakoľko pacientov zvlášť nepredvolávajú a naposledy liek jej predpísal on v novembri 2015. Po návšteve lekára dňa 6.12.2016 ďalej bola u neho 17.1.2017 a 21.11.2017 a prvýkrát v roku 2018 až 5.3.2018. V poslednom čase dochádzala na vyšetrenia už na predvolanie. Na otázky obžalovaného svedok uviedol, že na začiatku poškodená uvádzala, že otec ich psychicky týral a tá dynamika mohla vo vzťahu zanechať u nej nejaké stopy, či súvislosti s budúcou situáciou k čomu by sa však mal vyjadriť súdny znalec. K užívaniu liekov, ktoré jej boli predpísané, uviedol, že štandardná dávka ja 3x denne jedna tabletká, tabletky sa majú užívať v dlhodobom režime. Pri návšteve lekára dňa 5.3.2018 (naposledy predtým 21.11.2017) uvádzala, že nezvláda pojednávania, bojí sa čo bude ďalej a ďalšie pojednávanie už asi neprežije a aj tam sa jej vyhrážal, že zomrie. V noci nemôže spať, má kopu problémov a býva s priateľom v podnájme.

E. S., bývalá manželka obžalovaného ako svedkyňa vypovedala, že H. F.Á. pozná dlho, v minulosti spolu pracovali aj v Pohostinstve Mašinka a v posledných obdobiach sa s ňou nestretávala, Nevie sa vyjadriť o spolužití poškodenej a obžalovaného, nevie prečo ju do toho zaťahujú, poškodená jej vyvolávala, písala, hlavne aj jej mama a čo majú oni medzi sebou, nevie. H. F. keď ju kontaktovala sa chcela s ňou stretnúť, prísť na kávu, ale svedkyňa o to záujem nemala. Pokiaľ má informácie, tak poškodená s obžalovaným žili spolu celkom dobre. Ona pokiaľ poškodenú poznala, tak ju negatívne hodnotila v súvislosti s jej správaním sa k mužom, že ich chcela využiť, čo sa týka peňazí. O vtedajšom spolužití svedkyne a obžalovaného poškodená mala vedomosť, vedela ako žijú a vedela aj o ich problémoch. Po ukončení spolužitia poškodenej s obžalovaným sa táto na svedkyňu už nekontaktovala, pokiaľ sa aj stretnú sa ani nerozprávajú, akoby sa ani nepoznali. Svedkyňa vyčítala konanie poškodenej v tom, že zo začiatku sa s ňou nerozprávala z dôvodu, že žila s jej exmanželom, a potom zvierla jej kamaráta tak, že teraz spolu žijú, čo bolo v roku 2016, keď zobrali G. policajti, ako pozná svedkyňu tak vie, že veľa vecí, pokiaľ aj hovorila pridala, pretože ona povie vždy to, ako jej to pasuje, klame a podvádza. V telefonátoch ju obťažovala aj matka poškodenej ohľadom toho s kým jej dcéra žije a podobne, až tak, že svedkyňa ju zablokovala, aby sa na ňu už nekontaktovala. Svedkyňa ďalej popísala, že potom, čo bol obžalovaný vzatý do väzby počula, že poškodená chodievala do pohostinstiev, stretávala sa s alkoholickou partiou, ona ich nevie vymenovať, ale videla ju s ľuďmi o ktorých vie ako žili, aj priateľa ktorého mala, nevie či má, bol alkoholik. Počula vraj, že má byť aj na drogách poškodená a žije tak, lebo o syna má postarané a tento je u jej mamy. Podľa svedkyne táto má z poškodenej taký pocit, že sa chytila jej príbehu, využila to, čo sa dialo s ňou vo svoj prospech a berie poškodenú ako podvodníčku a klamátku. Pokiaľ aj poškodenú stretávala v nedávnej minulosti nepôsobila na ňu, žeby sa niečoho bála, nestážovala sa, keď sa aj videli, jednoducho poškodená všetko hodila za hlavu. Dodala, že poškodená vedela o jej vtedajšom spolužití s obžalovaným, takže sa čudovala že sa dali dokopy, lebo rozumná žena by to asi neurobila.

Y. Č. /synovec obžalovaného/, ako svedok uviedol, že poznal obžalovaného a prostredníctvom neho sa spoznal s poškodenou, bývali na sídl. Mier v jednom vchode, navštevoval ho každý deň, chodili spolu von, do posilňovne. Počas jeho prítomnosti sa bavili normálne, nehádali sa, raz bol tam aj s poškodenou len sám, nič mu o ich spolužití nehovorila. Bola podľa neho vždy veselá, nevidel ju žeby sa kvôli niečomu trápila. Chodieval takto k nim aj keď bývali na sídl. Západ. Počas týchto návštev u nich videl aj C., ale ani v súvislosti s ním nebol zúčastnený žiadneho konfliktu. Pokiaľ bol u nich tak keď napríklad G. sa chcel najesť, urobil si jedlo sám, on si väčšinou robil všetko sám, nikdy nebolo tak, žeby ho ona musela obskakať. Nemal pocit, žeby sa H. G. bála, lebo keď boli spolu tak sa väčšinou smiali a ona mu nič nerozprávala. Svedok sa dozvedel od viacerých ľudí, že poškodená je taká, že klame, má rada chlapov, nevydrží vo vzťahu s jedným mužom. Veci obžalovaného, ktoré ostali v byte po vzatí obžalovaného

políciou, klamala svedkovi, že ich má doma a že ich donesie a doniesla len vrece so starými vecami a ostatné ako notebook, televízor popredávala.

H. X., vypovedala, že sa stretávala s obžalovaným a poškodenou v čase, keď bývali na ulici X. v podnájme, občas chodievala ona k nim alebo poškodená k nej. Poškodená k nej málo chodila, lebo svedkyňa nechcela, aby ju navštevovala a ona išla k nim napr. zagrátulovať G., keďže tohto poznala. Nezistila, žeby medzi nimi boli nejaké hádky, G. sa staral o svoju domácnosť, poškodená jej nič o spolužití nerozprávala. Pokiaľ prišla poškodená k nej, tak si prišla vypožičať peniaze alebo nejaké iné veci. Inak sa s obžalovaným stretávala u jeho sestry. Po dni 4.12.2016 sa stretla s poškodenou, vtedy už nadávala na G. v zmysle, že jej ubližuje, čo jej tak naznačila, ale nič konkrétne nepovedala. Inak svedkyňa tomu neverí, lebo poškodená je veľmi vymýšľavý človek. Potom čo bol obžalovaný vzatý do väzby stretla poškodenú, ktorá sa jej pýtala, či nekúpi sedáciu súpravu, notebook alebo televízor, čo svedkyňa odmietla. Vyjadrila sa pred svedkyňou aj tak, že jej obžalovaný ubližoval, že ju zbil a že bije aj jej dieťa. Podľa svedkyne poškodená si vymýšľala, pretože keď zobrali obžalovaného do väzby, hneď na to mala už iného priateľa. Podľa svedkyne poškodená si to povymýšľala, lebo keď sa jej pýtal, či bola u lekára alebo na polícii, tak povedala, že nie.

L. J. ako kamarát obžalovaného a poškodenej, ktorý ako taxikár ich vozil a to často obžalovaného do práce alebo z práce a poškodenú do obchodu, stretli sa občas na pive, nevidel, žeby medzi nimi boli bývali nejaké problémy, bol asi dvakrát u nich na káve, čo bolo niekedy v mesiaci november 2016, Navzájom sa normálne k sebe správali a poškodenú spoznal prostredníctvom obžalovaného. Pokiaľ ju vozil taxíkom nikdy nepovedala, žeby niečo bolo zlé, s ničím sa mu nezdôverila. Zo začiatku ju takto vozil samú, neskôr potom chodila s nejakým chlapcom ktorého poznal len z videnia, s ktorým potom mala vzťah. Videl to pri tom ako ich viezol, keď sa stískali a bolo to niekedy v zimnom období roku 2016. Doteraz spolu títo žijú, lebo ich stretáva. Vyjadrila sa pred ním poškodená aj v takom zmysle, že chce s obžalovaným skončiť, že s ním nechce žiť. Vozieval ich v čase, keď bývali na sídlisku Západ. Pokiaľ vozil poškodenú, tak ju viezol z mesta potom, čo mu zavolała väčšinou z nejakej krčmy, išla sama a niekedy aj s tým spomínaným mužom. Okrem toho ju vozil z mesta zo sídliska Východ, Tarča, pretože ona vždy niekde inde bola. Pokiaľ videl ako sa poškodená s mužom, ktorého s ňou viezol ,navzájom správajú, videl, že sa bozkávajú, tak mu došlo, že podvádza obžalovaného. On to obžalovanému nepovedal, lebo sa nechcel do toho miešať. Na neho pôsobila nervózne kvôli tomu, že vedela, že niečo G. tají a bála sa, že to svedok povie G., že ho podvádza, preto ho aj upozornila, aby nič nehovoril. Poškodená mu aj rozprávala, že chce od G. odísť, lebo, že sa zaľúbila do iného čo bolo ešte v čase, keď bývala s obžalovaným.

PhDr. U. R. znalkyňa z odboru psychológia v znaleckom posudku zo dňa 17.3.2017 k osobnosti poškodenej H. F. uviedla, že aktuálny stav intelektových schopností menovanej je v pásme priemeru, je bystrá, chápvavá, má sklon hľadať riešenie aj v detailoch a vie si vytvoriť vlastný úsudok. Je spôsobilá si zapamätať a reprodukovať v dostatočnom množstve a kvalite. Dokáže reprodukovať aj zážitky, ktoré má uložené v pamäti podľa chronológie. Prežité situácie popisuje podľa svojich spomienok a pri ich reprodukovani sa dostávajú emočné reakcie, ktoré by poukazovali na flešbky a silné emočné prežívanie minulých zážitkov, ktoré sú súčasťou posttraumatickej stresovej poruchy. Nemá snahu o klamanie a nezistila u nej príkon k subjektivitě, skresľovaniu alebo zveličovaniu. Seba posudzuje miernejšie, aby pôsobila čo najlepšie a aj sa dokázala vyrovnáť s prežitými udalosťami. Nemení svoje výpovede, nie je u nej zistená pomstychtivosť. Nezistila, žeby išlo o hysterióznu osobnosť, ktorá dramatizuje udalosti. Má dostatočnú praktickú inteligenciu, nie je u nej zistená psychopatológia v štruktúre osobnosti, čo je potrebné k tomu, aby chápala udalosti a vedela o ich objektívne a podľa skutočnosti vypovedať. Nemá zistené poruchy v oblasti kognície. Prežité okolnosti ako ich popisuje v jej psychike zanechali negatívne následky pre prežitý stupňujúci sa a opakovaný stres, ktorý v nej svojim správaním vyvolával jej druh. V súčasnom prežívaní a znalkyňa predpokladá, že aj v čase spolunažívania sa u nej objavovali prejavy ako strata životných perspektív, otupelosť, prevaha negatívnych emócií, nepriebojnosť, poruchy spánku a neurotické prejavy. Vytváral sa u nej syndróm týranej osoby a súčasne aj spôsob ako žila, mal charakter závažného stresu, ktorý v nej vyvolal posttraumatickú stresovú poruchu. V súčasnej dobe znalkyňa zistila znaky po posttraumatickej stresovej poruche, ktoré udáva v rozhovore aj psychologickým vyšetrením bola zistená sociálna stiahnutosť, izolovanosť, bezradnosť, úzkosť, zvýšená miera strachov, obáv, smútok, nepriebojnosť, apatia, poruchy spánku, depresívne nálady, ekonomická neistota. Takto ňou udávaný štýl života mal pretrvávajúť dlhšou dobu v prostredí ponižovania, urážania a zhadzovania jej osoby a nevytlúčila, že už nastala pre ňu vážna

psychická situácia, preto sa postupne vytváral u nej aj syndróm týranej osoby, hlavne v psychickej oblasti, aj so znakmi psychického príkoria. Týranie, zlé zaobchádzanie s blízkou osobou, vyznačujúce sa vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie.

Znalkyňa na hlavnom pojednávaní k znaleckému posudku na otázku obhajcu uvádzala, že pri vyšetrowaní poškodenej použila metódy, ktoré sú uvedené v znaleckom posudku, vyšetrenie prebehlo v rámci jedného sedenia, nevie v ako časovom rozpätí. Zistenie, že sa jedná u poškodenej o posttraumatickú stresovú poruchu (ďalej len PSP) bolo získané nielen z testov, ale sú to všetky znaky ako ich popisovala. Znalkyňa uviedla, že ona neurčuje diagnózu posttraumatickú stresovú poruchu, ale len jej signály a prejavy popisuje. K tomu, či vedela, že sa pacientka psychiatricky liečila a zistila nejaké narušené vzťahy, či oddelila mieru narušenia psychiky vo vzťahu k rodine a vo vzťahu k obžalovanému, uviedla, že nie, k jej rodine len vie, že boli problémy, bola na to niekým upozornená, nevie kým a nejakto sa to oddeliť nedá, kde je hranica, ale všetky vplyvy mohli na ňu pôsobiť naraz, avšak v čase, keď ju posudzovala a aj predtým, nežila s rodinou tak intenzívne, ale žila s partnerom. Keďže zistila, že poškodená je impulzívna, ľahšie podráždivšia, akú mieru dopadu mali tieto zistenia na správanie poškodenej vo vzťahu k obvinenému v konfliktných situáciách uviedla, že ich nemôže vylúčiť, že práve tou podráždivosťou a impulzívnosťou mohla eskalovať nejaké konflikty. Či poškodená udávala, že užívala alkohol, či to znalkyňa bližšie riešila uviedla, že konzumáciu alkoholu negovala, a preto jej nedala ani testy na alkohol, lebo nemala dôvod na to. Či PSP bola jednoznačne spôsobená konaním obžalovaného alebo boli tam aj iné faktory o ktorých sa zmienila poškodená pri vyšetrení znalkyňa uviedla, že vo veľmi vysokej miere konaním klienta, ale určite tam pristupujú aj iné životné okolnosti. Keďže už predtým mala poškodená narušenú psychiku vplyvom rodinného prostredia, v podstate mohli sa ľahšie a rýchlejšie u nej objaviť príznaky pod vplyvom konania obžalovaného, ale mieru objektivizovať nemožno a nevie sa vyjadriť, či vôbec by na toto vedel nejaký znalec zodpovedať. Či nie je rozpor v stanovení, že nemá snahu o klamanie s tým, že seba posudzuje miernejšie, znalkyňa uviedla, že nie, pretože človek je voči sebe menej kritický, čo je ona a prísnejšie kritériá posudzovania dáva na okolie ako na seba. Miernejšie seba posudzuje, ale nie je to v zmysle klamania. Či sa môže znalkyňa vyjadrovať a stanovovať špecifickú vierohodnosť výpovede uviedla, že túto stanovujú na základe psychologických testov, pričom bolo obdobie v súvislosti s takouto kompetenciou, keď to mali zakázané a teraz je to znovu povolené, takže ako znalci sa k tomu vyjadrovať môžu. Znalkyňa posudzuje túto vierohodnosť na základe troch testov ako aj pozorovaním, či neverbálna komunikácia je v súlade s verbálnym obsahovým vyjadrením. Tieto testy nie sú súčasťou znaleckého posudku. Pokiaľ sa týka partnerského spoluzitia, ako sexuálneho spoluzitia, sama poškodená sa k tomu nevyjadrovala a znalkyňa to ani nezisťovala. Pokiaľ sa týka testovania v širšom rozsahu, teda nedávala komplexné testy na interpersonálne vzťahy, na rodinu, resp. širšiu rodinu nezahrnula do svojho vyšetrenia. Nezahrnula to preto, lebo je viazaná otázkami a kompetenciou danej veci. Na ďalšiu otázku, či osoby s ktorými mala problémy ako matka, otec, súrodenci, či mohli mať vplyv na to, že sa u nej prejavil syndróm týranej ženy znalkyňa uviedla, že všetci jej pomáhali, matka jej pomáhala so synom, sestra jej bola oporou v kritických momentoch, ktoré mala v partnerstve, teda rodina stála pri nej, tak nepredpokladá, žeby problémy, ktoré boli predtým, mali vplyv na to, že sa u nej prejavil syndróm týranej ženy. Či mala vedomosť o tom, že si poškodená požičiavala peniaze, uviedla, že áno, že jej povedala, že si musela požičiavať, či má vedomosť o tom, že poškodená bola prepustená z práce lebo kradla peniaze, uviedla, že nie. Či poškodená mohla mať úmysel vedome poškodiť obžalovaného tým, že mu v komunikácii povedala, že urobí všetko preto, že pôjde do basy, znalkyňa uviedla, že keď je zatlačená do kúta a cíti sa bezmocná, vykričí všeličo, nevie posúdiť, či to myslela vážne, aký bol úmysel alebo motivácia, ba s chvíľkovým momentom to vylúčiť nemôže, ale vylučuje žeby úmyselne a nejakto chorobne narušila ten vzťah. Či zisťovala vzťah poškodenej k jej dieťaťu, prečo sa o maloletého nestará, uviedla, že to nebol jej cieľ, nebolo také zadanie, neskúmala to. Na otázky súdu, či mala vedomosť o jej údajoch, ktoré uviedla poškodená u psychiatra v mesiaci júl 2015 a to konkrétne, že: vzťahy s rodičmi sú napäté, so súrodencami nie veľmi dobré a pod., traumatizácie v detstve, psychické týranie, situácia doma je hrozná, neriešiteľná, je na dne, nevie čo má robiť, z domu musí odísť, lebo je to neúnosné, je PN ale je to horšie, lebo v kuse je s nimi, čo ju ubíja viac, je bez nálady, nevládze, je strašne napätá, schudla za rok 26 kil, plače, nič ju nebaví, nespí dobre. Znalkyňa odpovedala, že niektoré informácie mala, niektoré nie. Na otázku, či aj napriek tomu nie je podľa znalkyne súvislosť s jej predchádzajúcim stavom, uviedla, že sa mohla stabilizovať, nevie to, ale keď príde ďalšia situácia, ľahšie a rýchlejšie ide do stavu PSP. K údaju poškodenej ktorý uviedla u psychiatra v mesiaci október 2015 o tom, že: je hotová, nevie čo, chce mať pokoj, nechce byť už ani s mamou, nemá oporu v rodine, priateľ jej aspoň trochu pomôže, už nevládze, schudla, znalkyňa uviedla, že pokiaľ by žila harmonicky, usporiadane s partnerom a predtým mala posttraumatickú poruchu, tak

by sa strácali všetky príznaky tejto poruchy. Prečo navštívila psychiatra a uvádzala vtedy harmonické spolužitie s partnerom, znalkyňa sa vyjadriť nevedela, lebo nevie koho navštívila a z akého dôvodu. Ako sa prejavovala chronická stresová situácia na stave poškodenej, znalkyňa uviedla, že chronický priebeh je priebeh stály, pričom bolo by najlepšie aby sa k takejto otázke vyjadril psychiater. Ak týraná žena v tomto prípade H. F.Á., potom čo zobrali obžalovaného do väzby, začala žiť životom na žúrkach, nadviazala nový vzťah, odsťahovala sa k svojmu novému priateľovi, nestarala sa o svoje dieťa, či je toto bežný prejav týranej ženy, znalkyňa uviedla, že bežné to nie je, ale je to jedna z reakcií týraných žien, je to ten extrémny postoj.

Zo znaleckého posudku znalkyne H. Z. Z., znalkyne z odboru klinická psychológia dospelých vyplynulo, že obvinený sa odmietol podrobiť psychologickému vyšetreniu tak, že nemohla zodpovedať na položené otázky podľa uznesenia, ktorým bola pribratá ako znalkyňa.

Znalkyňa na hlavnom pojednávaní vzhľadom na uvedené zopakovala, že znalecký posudok k osobe obžalovaného nemôže podať len na základe nejakých listinných dôkazov alebo vyšetrení inými osobami.

MUDr. A. H. - F. znalkyňa z odvetvia psychiatria po vyšetrení duševného stavu obvineného G. S. podala znalecký posudok z ktorého záverov vyplynulo, že G. S. v čase spáchania trestného činu netrpel a ani toho čau netrpí (posudok zo dňa 21.4.2017) na žiadnu duševnú poruchu, ani chorobu. Ide u neho o nevyrovnanú emočne nestabilnú poruchu osobnosti s poruchami sociálnej adaptácie. V čase skutkov bol schopný rozpoznať protiprávnosť a nebezpečnosť svojho konania, ako aj svoje konanie ovládať, chápe zmysel trestného konania. Znalkyňa zistila škodlivý konzum alkoholu bez chorobného návyku, či závislosti, toho času v abstinencii vyše deväť rokov. Konzum ani závislosť od iných psychoaktívnych látok, ani prejavy patologického hráčstva u obvineného neboli explorované. Nie je preto potrebné mu nariadiť žiadnu z foriem liečenia.

Znalkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že vo väzbe vyšetřila obžalovaného a použila metódu pozorovania a interview. Pri týchto vyšetřeniach obžalovaný odmietal rozprávať so znalkyňou, avšak počas psychiatrického vyšetřenia komunikoval, hoc on si myslel, že nie, tak aj neverbálne a na základe toho pozorovania a štúdia spisového materiálu vypracovala bez akýchkoľvek pochybností znalecký posudok. Okrem toho mala k dispozícii aj znalecký posudok, ktorý vypracovávali v roku 2008 na obžalovaného. Z tohto posudku prevzala niektoré staršie údaje. Rodinná anamnéza bola uvedená z predchádzajúceho znaleckého posudku, ktorú prevzala. K zistenej diagnóze počas psychiatrického vyšetřenia dňa 7.2.2017 v ÚVV Košice MUDr. M. konštatovala u obžalovaného depresívnu symptomatiku, ktorú znalkyňa pri svojom vyšetření a sledovaní, ktoré realizovala u menovaného, nezaznamenala. Pokiaľ sa týka depresívnej symptomatiky, táto môže odznieť aj spontánne a znalkyňa predpokladá, že išlo skôr o nejaký reaktívny stav, ktorý odznel a zotrvala na tom, že ani v mesiaci marec, ani apríl, počas jej vyšetřenia obžalovaného žiadna depresívna symptomatika nebola. Pokiaľ uvádzala v znaleckom posudku prítomnosť zvýšenej intrapsychickej tenzie, znamená to, že menovaný primerane reaguje, čo sa týka psychomotoriky a mimiky, nie sú tam prehnané prejavy v psychomotorike v zmysle nejakej manickej alebo depresívnej symptomatiky alebo iných porúch správania. Intrapsychická tenzia znamená, laicky povedané, že je niekto nervózny. Ku konštatovaniu, že anamnesticky zistila škodlivý konzum alkoholu bez chorobného návyku uviedla, že tieto údaje boli z predchádzajúceho znaleckého posudku, ako aj z terajšieho vyjadrovania obžalovaného, že alkohol nekonzumuje. V akom rozsahu bol pre znalkyňu použiteľný predchádzajúci znalecký posudok uviedla, že v rozsahu anamnestických údajov, a na konštatovanie, že sa jedná u neho o nevyrovnanú emočne nestabilnú poruchu osobnosti, zistila na základe štúdia spisového materiálu, pozorovania menovaného pri dvoch vyšetřeniach a z predchádzajúceho znaleckého posudku. K výsledku psychiatrického vyšetřenia dňa 10.10.2017 kde bola u obžalovaného konštatovaná bipolárna afektívna porucha znalkyňa uviedla, že keďže jej vyšetřenie bolo realizované v apríli 2017 a ak následne došlo k rozvoju nejakej hypomanickej symptomatiky, k tomu sa už vyjadriť nevie. V rámci bipolárnej afektívnej poruchy sa musí konkretizovať v akej epizóde sa momentálne človek nachádza, ak má bipolárnu afektívnu poruchu a je v remisii, je duševne zdravý v princípe a ak je v mánii, tak je taká činnosť, ktorá by mohla mať za následok zníženie alebo aj vymiznutie rozpoznávacích a ovládacích schopností. O bipolárnu afektívnu poruchu sa jedná vtedy, keď človek vo svojom živote prekonal aj mániu aj depresiu. Na záver znalkyňa zotrvala na znaleckom posudku a skonštatovala, že ani pri prvom ani druhom znaleckom vyšetření, ani aktuálne, nepozoruje u obžalovaného prejavy, ktoré by znamenali psychotické

ochorenie v zmysle mániodepresívnej psychózy alebo podľa novšieho názvoslovía bipolárnej afektívnej poruchy.

MUDr. P. P. znalkyňa z odvetvia psychiatria podala znalecký posudok na poškodenú H. F. z ktorého vyplynulo, že podľa psychiatrickej zdravotnej dokumentácie je pani F. v liečbe u psychiatra MUDr. H. od 23.7.2015, spočiatku pre adaptačnú poruchu F 43.2. Adaptačné poruchy, resp. poruchy prispôsobenia sú také, pri ktorých významná životná zmena, životné udalosti vedúce k pretrvávajúcim nepriaznivým podmienkami môžu vyvolať psychickú poruchu. U vyšetrovanej došlo v dôsledku stresových životných udalostí k rozvoju prevažne úzkostne - depresívnej symptomatológie. Vznik týchto porúch sa pokladá za priamy následok ťažkého akútneho stresu alebo pokračujúcej traumy. Okrem F43.21- proťahovaná depresívna reakcia - mierny depresívny stav, ako odpoveď na dlhodobú expozíciu stresovej situácie netrvá dlhšie ako dva roky. Ostatné príznaky netrvajú po vymiznutí stresu alebo okolnosti, ktoré ho sprevádzajú viac ako šesť mesiacov. Prvý kontakt s psychiatrom bol u vyšetrovanej pre adaptačnú poruchu s objektívnym popisom psychického stavu a ako stresor bolo ňou popisované domáce prostredie - predovšetkým vzťahy s rodičmi. Následne dňa 6.10.2015 a 30.11.2015 bola vedená pre adaptačnú poruchu F43.2 s pacientkou udávanými stresormi - matka, otec, výpoveď z práce, finančné ťažkosti a objektívny nález bol bez podstatnej zmeny. V období trestného činu 18.,12.2015 až 4.12.2016 nebola v kontakte s psychiatrickou ambulanciou. Po podaní trestného oznámenia 6.12.2016 bola realizovaná kontrola so záverom F43.2 - adaptačná porucha - proťahovaná anxiózne depresívna reakcia na chronický stres pri popisovanom týraní blízkou osobou a ako jediný stresor popisované správanie obvineného. V čase vyšetrenia znalkyňa zistila u poškodenej prítomnosť posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá patrí medzi neurotické poruchy, ktorá nemá podstatný vplyv na vierohodnosť výpovedí a ani u poškodenej nevedie k zmene schopnosti správne vnímať a vypovedať. U poškodenej v čase vyšetrenia zistila prítomnosť posttraumatickej stresovej poruchy F43.1, ktorá je oneskorená a proťahovaná odpoveď na stresovú udalosť alebo situáciu krátkeho alebo dlhého trvania, ktorá ma výnimočne nebezpečný alebo katastrofický charakter a ktorá by pravdepodobne spôsobila hlboké rozrušenie takmer u kohokoľvek. Typickými prejavmi sú epizódy opakovaného znovu prežívania traumy v podobe živých spomienok (flešbekov) snov alebo nočných mor, pri ktorých sa znovu objavujú pocity ochrnutia a emočného oploštenia, stiahnutie od ľudí, ľahostajnosť voči okoliu a vyhýbanie sa činnostiam a situáciám pripomínajúcim traumou. V čase vyšetrenia sú u vyšetrovanej splnené kritériá pre diagnostikovanie posttraumatickej stresovej poruchy, vyšetrovaná popisuje ako jedinú psychotraumou tyranizujúce správanie zo strany obvineného. Vznik a rozvoj poruchy je teda v príčinnej súvislosti s konaním obvineného. Je možné tiež predpokladať, že osobnosť poškodenej bola voči poruche predisponovaná, nakoľko sa popisuje, že vyššie riziko vzniku je tiež u ľudí, ktorí už v minulosti prežili ťažké traumatizujúce udalosti, teda predchádzajúce adaptačné poruchy, tiež u ľudí slobodných s nižšími socioekonomickými istotami. V závere posudku znalkyňa uviedla, že u poškodenej preukázala prítomnosť PSP. Aj napriek prítomnej poruche je schopná správne vnímať, reprodukovať a vypovedať. V čase znaleckého vyšetrenia u poškodenej preukázala prítomnosť PSP, jej vznik a príčinná súvislosť je s konaním obvineného.

Znalkyňa na hlavnom pojednávaní zotrvala na písomne podanom znaleckom posudku, dodala, že keď robila znalecký posudok na prvé predvolanie poškodená neprišla, ba sa ani neospravedlnila, potom sa na ňu telefonicky znalkyňa kontaktovala, pričom zo strany poškodenej išlo o vyhýbavé správanie. K tomu sa poškodená vyjadrila, že ako dôvod, že je to pre ňu neprijemné vyšetrenie. V čase, keď ju znalkyňa vyšetrovala, rozvíjala sa u nej PSP. Podmienkou PSP je, že sa musí rozvinúť najneskôr do 6 mesiacov, odkedy vznikla, teda odkedy stresor pôsobil. Príznakom sú flešbky, opakované prežívania desivých snov, ako nočné mory, čo vlastne uvádzala aj poškodená. Na otázky súdu znalkyňa odpovedala, že predchádzajúcu zdravotnú dokumentáciu poškodenej z detstva od psychiatricky MUDr. F., ku ktorej chodila znalkyňa nemala, pretože to nepovažovala za potrebné, hoci na druhej strane uviedla, že adaptačné poruchy, kde patrí aj posttraumatická porucha hovoria o tom, že musí tam byť aj osobnostná predispozícia, čiže čo uvádzala u MUDr. H., že chodievala k MUDr. F. v súvislosti so stresom kvôli tomu, čo otec doma robil, tak znalkyňa predpokladá, že išlo tiež o adaptačnú poruchu. Inak u poškodenej je osobnostná predispozícia na stres, je menej odolná voči stresu, a preto sa u nej poruchy v súvislosti so stresom rozvíjajú, keď je v stresujúcej situácii, tak sa psychický stav dekompenzuje. K možnému schudnutiu uvádzanému poškodenou pred spozitím s obžalovaným znalkyňa uviedla, že si nemyslí, že to bolo len v súvislosti so stresom, možno aj zámerne chcela schudnúť. Doplnila, že keďže to bolo v období, keď žila s rodičmi, bežne úzkostní pacienti majú stiahnutý žalúdok, nemajú chuť do jedla, čiže mohlo to byť jedným z príznakov. Hoci toto chudnutie pominulo v čase spozitím s obžalovaným, znalkyňa dáva do súvislosti s tým, že sa vytrhla z prostredia od rodičov a jej psychický stav v tom vzťahu

zo začiatku bol pre ňu lepší. Je dosť možné, že práve to stresujúce domáce prostredie pominulo, keď začala bývať s obžalovaným, tak sa zastabilizovala aj jej váha. Osoba, ktorá trpí PSP je spôsobilá vyhľadať odbornú pomoc, ale zase nie každý ju vyhľadá. Na otázku k znalkyni, že prečo sa neobrátila poškodená o pomoc u psychiatra, ktorého navštevovala predtým, ale až potom, čo sa viedlo trestné stíhanie, znalkyňa odpovedala, že možno si myslela, že potrebuje výmenný listok, ďalej dodala, že si myslí, že jej stav bol únosný, lebo ak by sa zle cítila, tak by bola k psychiatrovi prišla. Znalkyňa sa nevedela vyjadriť od akého obdobia mohla vzniknúť táto stresová porucha u poškodenej a konkrétna situácia, ktorá sa mala odohrať v mesiaci december 2015, keď napadol jej maloletého syna znalkyňa uviedla, že bola to pre ňu stresujúca situácia, ale nepredpokladá, že sa tam rozvinula už PSP teda, žeby to bol moment jej začiatku. Mohlo to byť viacero takých situácií. Podľa znalkyne sa musí nakumulovať viacero takých situácií, nedá sa presne ohraničiť, kedy PSP vznikla a v čase vyšetrenia podľa kritérií, tak už bola. Uvedená situácia však sa nejednala o život ohrozujúci katastrofický stav, pretože pre PSP musí byť konanie život ohrozujúce, teda pacient prežíva život ohrozujúci strach, čiže spomínané konanie ako také, nemôže vyvolávať takúto poruchu, lebo nebola vystavená takému stresu, žeby sa cítila ohrozená na živote. Znalkyňa uviedla príklady život ohrozujúceho pôsobenia, ako vyhrážania zbitím, keď človek tomu verí, že sa to môže stať. Stáva sa, že niekto vyhľadá odbornú pomoc a niekto nikdy nevyhľadá a prekoná PSP. Na otázku, či by nebola poškodená vyhľadala lekára, psychiatra, ktorého už pred tým navštevovala pri existencii spomínanej poruchy, znalkyňa uviedla, že je to polemizujúca otázka, či vyhľadá alebo nie, pretože sú pacienti, ktorí vyhľadajú pomoc, aby si umiernili utrpenie. Na otázky ohajcu odpovedala, že doba trvania PSP je individuálna, závisí to jednak od toho čo sa v živote človeka udeje, od jeho osobnostných charakteristík a kto akú má toleranciu. Nepísaným pravidlom je, že čím dlhšie vzniká symptomatológia, tým dlhšie sa to lieči, pokiaľ boli predtým psychické problémy ako u poškodenej v detstve, so spolunažívaním s rodičmi, pokiaľ má predispozíciu a menšiu toleranciu na záťaž a stres, tak toto môže udržiavať daný stav. Či okrem rozhovoru s klientom sa nejakým iným diagnostickým postupom overuje jeho tvrdenie, znalkyňa uviedla, že neexistujú žiadne testové metódy, základom je klinický rozhovor s pacientom. Pani F. hovorila spontánne, bez toho, aby sa jej bolo treba pýtať, čiže niektoré príznaky povedala bez toho, aby ich znalkyňa vyhľadávacími otázkami zisťovala. Znalkyni poškodená udávala okrem aktuálnych ťažkostí aj minulosť, teda že chodila k MUDr. H., pretože jej mama robila problémy, musela jej dávať všetky peniaze a keď sa odsťahovala, mame sa to nepáčila a robila jej problémy. PSP je špecifická forma adaptačných porúch, je to oneskorená a protrahovaná odpoveď na stresovú udalosť, alebo situáciu krátkeho alebo dlhého trvania, ktorá má výnimočný, nebezpečný alebo katastrofický charakter a ktorá by pravdepodobne spôsobila hlboké rozrušenie takmer u kohokoľvek. Osoba ktorá trpí takouto poruchou by mala byť skôr vyhýbavejšou v súvislosti kontaktmi s priateľmi, známymi a pod.. teda je tam sociálne stiahnutie, menej sa venuje napr. koničkom alebo činnostiam ktoré boli predtým, tí ľudia sa utiahu.

Zo znaleckého posudku E.. H.. E. N. znalca z odvetvia psychiatria k osobe obžalovaného (vypracovaného v priebehu konania pred súdom) vyplýva, že od decembra 2015 do decembra 2016 obžalovaný netrpel duševnou chorobou ani poruchou, ani toho času netrpí duševnou chorobou alebo poruchou a jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli zachované. Z psychiatrického hľadiska nie je jeho pobyt na slobode pre spoločnosť nebezpečný a nie je mu potrebné nariadiť ochranné psychiatrické, protialkoholické ani protitoxikomanické liečenie.

Znalec na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch podaného písomného posudku v plnom rozsahu. Na otázky obžalovaného odpovedal, že nezistil u obžalovaného duševnú chorobu ani poruchu a k záznamu z vyšetrenia zo dňa 7.2.2017, kde bol psychiatricky vyšetrený počas výkonu väzby je uvedený diagnostický záver - epizóda stredne ťažkej depresie a po vyšetrení zo dňa 10.10.2017 tou istou lekárou stanovený diagnostický záver bipolárna afektívna porucha, terajšia hypomanická epizóda, rovnako aj z psychiatrického vyšetrenia zo dňa 22.5.2018, znalec na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa jedná o veľmi krátke nálezy a aj samotný záver nekorešponduje s obrazom bizarných halucinácií, pričom MUDr. M. nemala zdravotnú dokumentáciu alebo posudky predošlých znalcov, nevie, že obžalovaný chce byť duševne chorý a uvádzal tak aj bizarné prejavy, ktoré sa snažila takto klasifikovať. V praxi sa stretáva s tým, že osoby si načítajú prejavy duševnej choroby a potom tieto znaky sami prezentujú. Znalec uviedol, že pri podávaní posudku vychádzal aj zo správy a to zo správy od MUDr. P., psychiatra, ktorý oznámil, že obžalovaný sa u neho neliečil a tiež zo správy psychologičky PhDr. Š. v ktorej ambulancii bol len raz a to v období od mesiaca december 2015 do decembra 2016, kde bola stanovená adaptačná porucha a to v súvislosti s prepustením z výkonu trestu. Znalec mal k dispozícii správu z výkonu

väzby, ako aj z výkonu trestu odňatia slobody z ústavu v Sabinove, do ktorých nahliadol a boli tam aj záznamy MUDr. M., ktoré odcitoval v znaleckom posudku. Na pojednávaní dodal, že bipolárna afektívna porucha je jedno z najzávažnejších psychiatrických ochorení celoživotného rázu a začína v mladosti, vyžadujú sa hospitalizácie na psychiatrickom oddelení a pokiaľ by došlo k rozvoju manických epizód v čase výkonu väzby alebo trestu, niet pochýb, žeby osoba bola preložená na psychiatrické oddelenie v Trenčíne, pretože tieto prejavy nie je možné zvládnuť nejakými psychologickými pohovormi. Tvrdenia obžalovaného v tomto rozsahu sú tendenčné a nekorešpondujú so životom obžalovaného, ktorý sa nikdy na slobode nepodrobil psychiatrickej liečbe, ktorá by bola jednak daná pred skutkom ako aj v čase skutku. Znalecký posudok bol podaný aj za spolupráce konzultanta psychológa MUDr. L., ktorý rovnako nezistil žiadne známky psychopatickej poruchy, len prejavy nestabilnej impulzívnej osobnosti, ktoré sa prejavujú v priebehu celého života, uplatňovali sa v minulosti i aktuálne v posudzovanom skutku, ako aj vzhľadom na vystupovanie obžalovaného na hlavnom pojednávaní. Na otázku obžalovaného, či predchádzajúce fajčenie marihuany počas dlhej doby nemalo vplyv na psychický rozvoj človeka, resp. či nadmerné užívanie alkoholu a drog nemajú vplyv na vznik bipolárnej afektívnej poruchy znalec uviedol, že prejavy, ktoré obžalovaný uvádza, zapadajú do emočnej nestabilnej poruchy osobnosti, ktorú už aj predchádzajúci znalci a konzultanti skonštatovali a s týmto diagnostickým záverom sa zhoduje aj znalec. Na otázky obhajcu znalec odpovedal, že považuje za podstatné uviesť aj to, že samotné konštatovanie, že osoba je duševne chorá, že trebárs trpí schizofréniou, bipolárnou afektívnou poruchou automaticky neznamena u nej zníženie alebo vymiznutie rozpoznávacích schopností alebo vplyv na trestnosť skutku. Samotný anamnestický výpočet faktorov ako liečenie jeho otca na schizofréniu, liečba matky na psychiatrii, jeho závislosť na psychoaktívnych látkach, resp., že sa v osemnástich rokoch mal pokúsiť o samovraždu, neznamena automaticky prítomnosť duševnej poruchy alebo choroby. Obžalovaný v civilnom živote nikdy nebol psychiatricky liečený na bipolárnu afektívnu poruchu, nikdy nebol psychiatricky hospitalizovaný a znalec má za to, že sa ani v tomto štádiu nejedná o uvedenú poruchu. Na otázky súdu k zaujatiu stanoviska ku diagnóze MUDr. M. z februára 2017 kde uviedla epizódu stredne ťažkej depresie oproti mesiacu október 2017, kde už diagnostikovala bipolárnu afektívnu poruchu znalec uviedol, že je to konštatovanie spomenutej doktorky, on však hodnotí celú životnú dráhu a chorobu, ak bola prítomná alebo nebola prítomná v celom živote pána S.. Keď sa takto diagnosticky lekárka rozhodla ťažko súhlasí s takým záverom, pretože sám obžalovaný uvádza, že pri vyšetrení klamal a má za to, že lekárka nemala dostatok informácií. Nestotožňuje sa s jej záverom v kontexte so všetkými ostatnými podkladmi a vyšetreniami, ktoré boli vykonané. Rovnako ani naordinované antidepresívum v uvedenom množstve je veľmi nízkou dávkou a na silnejšiu alebo závažnejšiu depresiu je nepostačujúce a okrem toho pri kontrole 10.10.2017 bolo toto antidepresívum z liečby vynechané, čiže ani zvolená liečba nezodpovedá tomu, žeby sa jednalo o vážnu duševnú chorobu. Teda ak by sa jednalo o bipolárnu afektívnu poruchu, liečba by bola nedostatočná a poddávková. Znalec uviedol, že lekárka jednorazovo stanovila záver na základe údajov osobou ktorá chce presvedčiť, že trpí nejakou chorobou, sama sa žiada za psychiatrom, pričom zvyčajne osoby s takou diagnózou odmietajú liečbu, ale tie prejavy choroby sú tak nápadné, že sú poslaní na vyšetrenie aj okolím. V mánii sám človek nejde za psychiatrom, lebo sa cíti dobre, je spokojný.

Listinné dôkazy v spisovom materiály sú nasledovné:

-správa OO PZ Spišská Nová Ves, že v evidenciách za obdobie od 18.12.2015 do 4.12.2016 bolo evidované jedno oznámenie zo dňa 4.12.2016 v ktorom poškodená H. F. oznámila, že jej druh G. S.A. ju od mája 2015 v rôznom časovom intervale fyzicky napadá a pod. a že už bol za obdobný skutok podmienenčne prepustený a páchal skutky na bývalej manželke,

-fotokópia Operačného denníka OR PZ Spišská Nová Ves z obdobia od 28.6. 2015 do 21.12.2016, so záznamom zo dňa 20.12.2015 - hlásila F.F. a oznámila, že má problém s druhom,

-záznam OO PZ o realizovaných činnostiach zo dňa 20.12.2015 - v čase o 18.15 hod. hliadka vyslaná na ul. Nejedlého kde oznamovala H. F.Á. že jej na dvere vyklopkáva jej bývalý druh. Po príchode sa zistilo, že jej bývalý druh nie je tam a pani F. nechce podávať oznámenie, iba chce aby ju neobťažoval,

-správa MUDr. H. zo dňa 18.4.2018 o vyšetrení H. F. v dňoch 23.7.2015, 6.10.2015, 30.11.2015, 6.12.2016,

-fotokópia časti výňatkov elektronickej komunikácie predložená poškodenou z aplikácie Messenger bez uvedenia dátumov s vyhrážkami na jej adresu zo strany obžalovaného napr.: prisahám idem za tebou a potom uvidíš to divadlo, ja ťa nájdem, skončili sme, zdochneš bezo mňa, spravím bordel, do konca života na mňa nezabudneš, si hrdinka, teraz sa skrývaš“ a podobne s odpoveďami poškodenej, že ide na políciu, už ho má dosť, daj mi pokoj, zakazovať mi nebudeš, dávaj si pozor na ústa, nevyhrážaj sa mi, rozkazovať mi nebudeš, neviem kedy prídem, vypni práčku, z teba nič nemám, ani sex, daj sa liečiť, neprídem, ja som s tebou skončila, vyhrážaj sa,

-výpis z komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou zo dňa 10.11.2016 až 3.12.2016, čiastočný výpis komunikácie poškodenej v znení napr.: kedy prídeš, ja ťa kontrolujem, nechaj 20€ na stole, zajtra si idem kúpiť bundu, skončili sme spolu, ži si ako chceš a daj mi pokoj, zajtra máš na to, aby si vypadol, nech ťa zavrú bo si sviňa, si feťák, mám ťa na háku, budem mať sex s iným, ja som s tebou skončila, daj mi pokoj, ja sa ťa nebojím, ani sa ťa nebudem,

-časť komunikácie z 21.12.2015 poškodenej adresovanej obžalovanému v znení: chýbaš mi, naša posteľ je iba naša, láska, kedy mám dôjsť, dúfam, že to výjde, odfoť sa mi, pošli mi fotku, zavolám ti láska, aj C. sa pýtal na teba, milujem ťa, že ju vydiera jej rodina, že odíde zo R., idú jej na nervy, samé vyhrážky, nikdy nebudem mať pokoj, políciu nevolá, lebo to vyriešia, už je to na ňu veľa, čo chce jej matka, žeby sa psychicky zrútila, do konca týždňa sa zrúti, posielala jej SMS, ona jej nedá žiť, niekto klope, stará, ale neotváram, vravela jej cez zavreté dvere, že volá policajtov. Dňa 11.1.2016 chce jej zničiť život, G. jej chýba, je jej veľmi smutno a to ešte dva týždne bez neho, ľúbim ťa, C. máš zavolať, má ťa rád.  
Jún 2016: kedy bude sex,

-lekárska správa z NsP Spišská Nová Ves zo dňa 19.11.2016 z ošetrenia H. F. s údajom: dostala úder vidličkou do čela, nezvracala, objektívne zistený mierny opuch a podkožný hematóm čela vpravo cca 2x2cm,

-lekárska správa MUDr. H. zo dňa 6.12.2016 s údajom, že je evidovaná H. F. od novembra 2015 a posledný kontakt 6.10.2015 so zistenou diagnózou adaptačná porucha - protrahovaná anxiózne depresívna reakcia na chronický stres pri popisovanom týraní blízkou osobou,

-kópia záznamu z ošetrenia zo dňa 20.12.2015 F. C., pečiatka MUDr. C. Z. s uvedením nečitateľných údajov písaných rukou,

-písomné vyjadrenie MUDr. C. Z., ambulancia pre deti a dorast zo dňa 17.10.2019 s uvedením, že záznam z ošetrenia zo dňa 20.12.2015 C. F. nevystavila ona, pacienta neošetrovala, nález nie je písaný jej rukou, bol vystavený po 14,00 hod. a ona nastúpila do služby v ten deň až od 19,00 hod,

-správa Pedopsychiatrie s.r.o. H.. F. na dožiadanie polície s obsahom, že maloletý C. F. je v starostlivosti ambulancie od 21.1.2016, odoslaný detským lekárom pre poruchy správania s diagnózou: Porucha správania viazaná na vzťahy v rodine. Priame dôkazy o negatívnych dôsledkoch agresívneho správania sa druhá jeho matky nemajú, ale možno ich predpokladať na základe údajov starej matky maloletého,

-správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves zo dňa 18.10.2019 k maloletému C. F. s obsahom, že dokumentácia dieťaťa je vedená úradom od roku 2010, situácia sa v rodine skomplikovala v roku 2015, kedy sa matka s dieťaťom odsťahovala aj s priateľom G. S. do podnájmu, maloletý si nevedel na tú zmenu zvyknúť, pretože od narodenia býval s matkou a starými rodičmi. Od mesiaca marec 2016 býval maloletý v domácnosti starej matky. Maloletý nemá rád priateľa matky a odmietal s ním bývať v spoločnej domácnosti. V následnom období došlo k zvýšenému napätiu medzi matkou a starou matkou, čo negatívne ovplyvnilo psychický stav maloletého. Dieťa uvádzalo, že u matky sa mu páči, ale jej priateľ je na neho prísny. Zo správy vyplýva, že od 17.8.2015 do 5.12.2016 prebehlo cca 56 stretnutí s matkou dieťaťa, starou matkou a priateľom matky G. S. v súvislosti so starostlivosťou o maloletého C. F.. Z jednotlivých záznamov, a to z 18.11.2015 vyplýva, že matka uvádzala vyhrotené vzťahy medzi ňou, starou matkou a bratom, 4.1.2016 telefonicky oznámila stará matka, že 20.12.2015 jej dcéru zbil jej priateľ G. S. a zbil aj maloletého C., 19.2.2016 pohovor na úrade s bratom matky, ktorý oznámil, že matka dieťa cez víkendy odkladá k starej matke, matka bola na úrade upozornená na úpravu vzťahov v rodine, 30.3.2016 terénna sociálna práca v rodinnom prostredí uvádza, že C. sa nechce s matkou stretávať, ani s ňou telefonovať, dňa 3.5.2016 stanovená miera ohrozenia dieťaťa zo stavu bez

ohrozenia do stavu na nízku mieru, vzhľadom k opakovaným problémom komunikácii vzťahov medzi matkou a starou matkou, dňa 23.6.2016 pri pohovore na úrade maloletý uviedol, že u mamy sa mu nie celkom páči, lebo G. je na neho prísny a G. nemá rád,

-4.1.2016 vykonaná terénna sociálna práca v domácnosti matky maloletého C., kde matka uviedla, že pár dní pred Vianocami sa stalo, že mali konflikt s druhom kvôli peniazom a tomu, že jej priateľ nesúhlasí s tým aby syn chodil k jej matke, do konfliktu sa zapojil aj mal. C., priateľ bol unavený a dal mu facku, syn nebol zranený. Matku priateľ sotil, nebola zranená, nebola na ošetrení, volala sestre, táto matke, ktorá zavolała políciu. Po príchode polície povedala že nedáva trestné oznámenie, pretože nie je dôvod. Stará matka chcela aby sa rozišli a aby matka so synom prišla k nej a podieľala sa na chode domácnosti. Posielala matke výhražné SMS, mala záujem podať trestné oznámenie. Stará matka C. navádza ho proti matke a jej priateľovi,

-zo záznamov z vykonania pohovorov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves vyplýva zo dňa 19.2.2016 s tým, že matka bola upozornená na nápravu vzťahov v rodine, aj to, že nemá syna dávať svojej matke nasilu na víkendové pobyty, načo sa sťažoval jej brat. Matka uviedla, že má zdravotné problémy, ktoré rieši návštevou lekára,

-záznam zo dňa 21.3.2016 z návštevy matky H. F. na ÚPSVaR SNV s udaním okrem iných, že jej priateľ kúpil C. nové botasky a tablet, telefonovala so synom a povedal jej, že tablet nechce a že mu zničila život, viackrát jej povedal a má pocit, že je negatívne zo strany starej matky voči nej a jej priateľovi ovplyvňovaný, nemá pocit, žeby zo strany jej priateľa hrozilo synovi nejaké nebezpečenstvo, jej matka tieto veci robí preto, lebo si nepraje, aby žila so svojim priateľom,

-záznam spísaný na ÚPSVaR Spišská Nová Ves zo dňa 23.3.2016, kde sa dostavil priateľ matky maloletého G. S., ktorý okrem iného uviedol, že trvá na tom, aby C. býval s matkou,

-záznam z 25.5.2016 z vyjadrenia matky pri pohovore na ÚPSVaR SNV kde uviedla, že nie je v jej možnostiach prevziať syna od matky do celodennej starostlivosti kvôli jej pracovnej dobe a kvôli tomu, že syn nechce byť v prítomnosti jej priateľa s ktorým býva, stanovisko úradu v závere, že vzhľadom na vyjadrenie matky bude starej matke navrhnuté podanie návrhu o zverenie maloletého C. do jej starostlivosti,

-vyjadrenie poškodenej v zázname ÚPSVaR SNV zo dňa 22.6.2016, okrem iného, že spoločne sa bicyklovali, boli na ihrisku, chodili na výlety, do okolia do Spišskej Novej Vsi, syn tento čas trávil aj v prítomnosti jej priateľa, ale nechce prespávať v jej domácnosti a ona má podozrenie, že je manipulovaný zo strany jej matky a vzťah, medzi jej priateľom a C. je dobrý,

-záznam ÚPSVaR zo dňa 24.11.2016 s poškodenou H. F., v ktorom uvádzala, že dňa 19.11.2016 bola fyzicky napadnutá priateľom, bola aj na ošetrení, chce sa v polovici decembra odsťahovať z podnájmu, priateľ o tom nevie, voľný čas trávi v domácnosti matky, do bytu na sídl. Západ chodí iba prespávať. Trestné oznámenie nepodala, bola sa však informovať na polícii ako postupovať. C. nebol fyzicky napadnutý,

-záznam z vykonania terénnej sociálnej práce ÚPSVaR v rodinnom prostredí zo dňa 20.8.2015, kde matka dieťaťa H. F. okrem iného uviedla, že syn ju inicioval k zmene bývania, jej matka klame, držala ju u seba pre financie, priateľ je dobrý človek, športuje so synom, chce odísť do zahraničia, aby sa mali lepšie. Je liečená z dôvodu depresie a stresu, mama jej robí problémy, vypisuje SMS, stresuje celú rodinu, syn je liečený u MUDr. D., má sa u priateľa dobre, je šťastná. Prítomný pán S. uviedol, že pani F. je jeho priateľka, asi mesiac bývajú spolu, má dobrý vzťah s jej synom, syn je hyperaktívny, snaží a ho viesť tak, aby z neho niečo bolo,

-záznam z vykonania terénnej sociálnej práce ÚPSVaR dňa 18.11.2015 so starou matkou, ktorá uviedla, že matka dieťaťa nepracuje, je doma, syna si nevzala, na operácii s dieťaťom bola stará matka, s dieťaťom bol vykonaný pohovor, uviedlo, že u babky je mu dobre, mamka mu sľúbila hračku, ale mu nedoniesla,

-lekársky nález psychiatrickej ambulancie MUDr. U. F. z prvého vyšetrenia mal. C. F., so zistením, okrem iného: hrá sa s hračkami v ambulancii, následne keď matka hovorí o jeho správaní, začne ju fyzicky napádať, vyžaduje si pozornosť, núti ju odísť a nehovoriť. V správaní neusmerniteľný, na usmernenia nereaguje, neskôr sa upokojí, neustále pri odpovediach sleduje reakcie matky. Afektivita labilná intabilná, kontrola impulzov chýba, erupcie zlosti, hnevu, vynucovanie pozornosti, manipulatívne tendencie, vnímanie bez priekazných kvalitatívnych porúch, porucha správania a konania v dôsledku osobnostnej predispozície, nejednotnej výchovy dieťaťa, s diagnózou: - porucha správania viazaná na vzťahy v rodine,

-správa Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Spišská Nová Ves zo dňa 10.6.2016 k mal. C. F. - dôvod vyšetrenie školskej spôsobilosti, okrem iného uvedené, že matka hodnotí C. ako smelého, kamarátskeho bez známok strachu voči cudzím osobám,

Z vykonaného dokazovania v rámci prípravného konania bolo zrejmé, že základom pre toto trestné konanie bola výpoveď poškodenej H. F., a následne jej ďalšie výpovede, ktoré učinila vo veci jednak v prípravnom konaní a potom po podaní obžaloby v priebehu hlavných pojednávaní a keďže jej výpovede vyznievali diametrálne v podstatných veciach odlišne, boli odstraňované rozpory v nich a to bez jednoznačného výsledku a teda nepodarilo sa tieto rozpory odstrániť. Súd poukazuje v tejto súvislosti na podstatné okolnosti vyplývajúce z výpovedí poškodenej ako napríklad na výpoveď zo dňa 24. 10. 2017, z ktorej vyplynulo, že počas ich spoločného bývania na sídlisku Mier bol obžalovaný agresívny aj k synovi, a potom keď sa presťahovali na sídlisko Západ a tam to už bolo čoraz horšie. Súd poukazuje na časť jej výpovede, ktorú doplnila, že keď žili na Mieri aj s maloletým, obžalovaný mu zakázal byť v kuchyni, posielal ho do izby, dal ho na skriňu, hodil ho na zem na posteľ, potom uderil aj ju keď chcela teda tomu zabrániť. Dňa 20. 12. 2015 /uvádzala rôzne dátumy ako 18.12.2015, resp. 19.12.2015/, vtedy volala aj hliadku polície, lebo doma vystrájal, búchal na dvere. Dňa 20.12.2015 mal byť maloletý napadnutý obžalovaným o čom bol predložený záznam z jeho ošetrenia, podľa pečiatky MUDr. C. Z., k čomu sa lekárka na základe dotazu súdu písomne vyjadrila, že maloletého neošetrovala, pretože v uvedenom čase službu nevykonávala, teda nevedno kto predmetný záznam vyhotovil. Trestné oznámenie vtedy aj napriek tomu, že tam bola privolaná polícia matkou poškodenej, poškodená nepodala, pretože ako to zdôvodnila, mala obžalovaného rada. Nelogické zdôvodnenie jej konania a postoja o závažnosti konania obžalovaného k jej synovi a voči nej do uvedeného obdobia sa prejavilo aj tým, že keď po tom dátume, teda v decembri 2015 odcestoval obžalovaný po konflikte k svojim rodičom, prehovorila poškodená syna /ako to sama uviedla/, a odcestovali na druhý deň za obžalovaným do H., kde trávili Vianočné sviatky u jeho rodičov. Teda týmto je nezdôvodniteľný počin oproti jej tvrdeniu o tom, že už v tomto období obžalovaný mal sa správať k nej tyranizujúcim spôsobom, resp. aj k jej dieťaťu a je nelogické aby aj napriek tomu, keď sa takto k nej, ako aj k maloletému mal správať, žeby bola aj s dieťaťom sama za obžalovaným odišla namiesto toho aby chránila seba aj dieťa v prostredí bez prítomnosti obžalovaného a napokon nič jej nebránilo v tom, aby už vtedy spolužitie prerušila, ak tomu vtedy konanie obžalovaného nasvedčovalo. Ďalej uviedla že keď prišli z H. na Silvestra boli doma, syn už s nimi nebýval, lebo sa ho strašne bál, čo je nepravdivé, pretože maloletý nebýval s matkou v spoločnej domácnosti až od mesiaca marec 2016, čo je zrejme z citovaných listinných dôkazov zo šetrenia pomerov u maloletého, ako to konkrétne aj sama uviedla dňa 21.3.2016 pred Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, že maloletý je negatívne ovplyvňovaný voči nej a jej priateľovi zo strany jej matky a nemá pocit, žeby zo strany priateľa mu hrozilo nejaké nebezpečenstvo. Rovnako tak aj predtým, konkrétne 4.1.2016 uviedla, že stará matka navádza maloletého proti nej a proti jej priateľovi, na druhej strane toho istého dňa bolo oznámené starou matkou, že poškodená ako matka odkladá dieťa cez víkendy ku starej matke, dňa 30.6.2016 bolo konštatované, že maloletý sa nechce s matkou stretávať, sám maloletý uviedol ešte 23.6.2016 na úrade, že u mamy sa mu nie celkom páči, lebo G. je na neho prísny a nemá G. rád. Správanie obžalovaného, ako to vyplynulo z citovaných stanovísk Úradu práce sociálnych vecí a rodiny zo šetrenia pomerov u maloletého, voči nemu nebolo takého charakteru, žeby sa to bolo odrazilo na jeho duševnom alebo fyzickom zdraví, resp. jeho matky, poškodenej. Rovnako na základe aj týchto dôkazov je potrebné vyhodnotiť, že tvrdenie matky v rámci trestného konania v tomto smere je nepravdivé a týmto aj vyvrátené. K spochybneniu celkovej pravdivosti výpovede poškodenej je potrebné uviesť aj ďalšie jej tvrdenia v tejto trestnej veci oproti tomu čo uvádzala v rámci iných konaní, resp. úradných riešení. Napríklad na pojednávaní vo veci tunajšieho súdu sp.zn. 5P 11/2016, ktoré sa konalo na základe podaného návrhu dňa 30.5.2016 ohľadom zverenia maloletého C. do výchovy starej matky, sama poškodená uviedla, čo je zrejme zo zápisnice z pojednávania, že jej priateľ uderil maloletého po zadku, raz mu dal facku, čo nehodnotí ona ako niečo násilné ale výchovnú bitku, lebo maloletý je

naučený že si môže robiť čo chce, jej priateľ ho učil umyť si ruky a iné veci a odvtedy sa ho ani nedotkol, ona si nemyslí, že maloletý sa bojí jej priateľa, ako aj, že priateľ kúpil C. /marec 2016/ nové botasky, tablet, chodievali sa bicyklovať spoločne, na ihrisko, na výlety do okolia Spišskej Novej Vsi, čo sama poškodená už tieto svoje vyjadrenia v rámci trestného konania popierala. K tomuto je potrebné uviesť, že na ÚPSVaR Spišská Nová Ves prebehlo od 17.8.2015 do 5.12.2016 cca 56 stretnutí s matkou dieťaťa, starou matkou a G. S. a ani pri jednom zo stretnutí, alebo zisťovaní podmienok v domácom prostredí, neuvádzala poškodená žiadnu skutočnosť, ktorá by súvisela so zlým správaním sa obžalovaného či už k maloletému alebo k nej samotnej, práve naopak. Aj C. L., sestra poškodenej, vyjadrujúc svoj názor na poškodenú uviedla, že jej starostlivosť o maloletého bola podľa nej taká, že ako keby poškodená nejavila vôbec záujem o dieťa.

Rovnako je spochybnené a vyvrátené tvrdenie poškodenej v tom, že obžalovaný ju zamkával, nechcel ju púšťať von, čo malo byť potom, keď už bývali na sídlisku Západ niekedy od mesiaca júl 2016, a to svedeckými výpoveďami H. J., ktorá chodievala s poškodenou aj na diskotéky, poškodená chodila do baru nielen s obžalovaným ale aj sama a vyhodnotila osobu poškodenej ktorá klame, vymýšľa, rovnako ju hodnotila aj svedkyňa E. S., bývalá manželka obžalovaného ako osobu ktorá povie vždy to, čo jej pasuje, klame a podvádza a podľa jej poznatkov poškodená sa chovala k mužom tak, že ich chcela využiť čo sa týka peňazí. Svedkyňa H. X. uviedla, že poškodená chodievala k nej si požičiavať peniaze alebo nejaké veci, nikdy o spoluzití s obžalovaným jej nehovorila až po dni 4.12.2016 už na neho nadávala, že jej ubližuje, ale svedkyňa jej neverí, lebo poškodená si vymýšľa, je taký človek a keď zobrali obžalovaného do väzby hneď mala už iného priateľa. Taktiež aj z výpovede svedkyne X. Y. vyplýva hodnotenie osoby poškodenej ako takej, ktorá ohovára, požičiava si peniaze a klame a aj svedkyňu nahovárala aby povedala, že obžalovaný ju bil, čo táto odmietla. Okrem výpovedí týchto svedkov, nie nepodstatnou je výpoveď L. J., ktorý ako taxikár vozieval poškodenú aj obžalovaného, potvrdil, že poškodenú vozieval v priebehu dní do mesta, resp. späť domov, nikdy sa mu nesťažovala na správanie obžalovaného, ba vyjadrila sa pred ním, že nechce žiť s obžalovaným, že to chce skončiť, čo bolo v čase keď bývali na sídl. Západ, ba viezol ju aj keď mu zavolala z nejakej krčmy aby pre ňu prišiel, v tom čase ju vozil aj s iným mužom a videl že sa bozkávajú, takže podvádzala obžalovaného, on mu to však nepovedal, nechcel sa do toho miešať a poškodená ho aj upozornila aby mu to nehovoril, a sama sa vyjadrila pred svedkom, že chce od G. odísť, lebo sa zaľúbila do iného. Teda je spochybnené tvrdenie v tom, že ju nemal púšťať vonku, resp. jej brániť v slobodnom pohybe a pokiaľ ju v jednom prípade nemal pustiť vonku tým, že zamkol a zobral kľúče, nemožno toto konanie zovšeobecniť. Takto ojedinelé konanie nie je možné hodnotiť ako také, ktoré malo negatívny odraz na psychické zdravie poškodenej, okrem toho už odcitované dôkazy nasvedčujú opaku, ba poškodená v určitých obdobiach krátko aj pracovala a obžalovaný rovnako bol zamestnaný, takže nemohlo tak dochádzať k obmedzovaniu jej pohybu z jeho strany. Tomu, že sa poškodená počas spoluzitia s obžalovaným nesprávala utiahnuto, zakríknuto, bojzlivivo v dôsledku jeho negatívneho správania sa k nej, nenasvedčuje ani to, že sama sa dožadovala u jeho zamestnávateľa J. O. peňazí a to telefonicky v čase keď sa blížila výplata, čo však nebolo podľa svedka nič mimoriadne, lebo tak sa zaujímali aj manželky iných pracovníkov, čiže osoba takto trpiaca ako sa poškodená hodnotila, by si to zo strachu z obžalovaného, pokiaľ by sa bol k nej správal tak ako uvádzala, nebola dovolila aby sa dožadovala jeho mzdy.

Ďalším nepravdivým údajom vyplývajúci z výpovede poškodenej, ako aj jej matky C. F., je, že negatívne spoluzitie s obžalovaným sa prejavilo na psychickom aj fyzickom zdraví poškodenej aj v tom, že počas spoluzitia s ním schudla cca 26 kíl. Totiž z výpovede H. H., psychiatra a ošetrojúceho lekára poškodenej, a zo záznamov v zdravotnej dokumentácii vedenej u tohto lekára, vyplýva opak. Poškodená prvýkrát navštívila lekára 23.7.2015 potom, čo bola odoslaná obvodnou lekárkou kde uvádzala permanentné stresy kvôli otcovi ako aj to, že nevládze, odpadla, viackrát jej museli volať lekársku pomoc, je bez nálady, napätá, schudla za rok 26 kg, plače, nič ju nebaví, v mesiaci október 2015 a november 2015 uvádzala, že problém jej robí mama, nemá oporu v rodine a priateľ jej aspoň trochu pomôže, následne lekára navštívila potom až 6.12.2016, teda potom, čo podala trestné oznámenie. Teda údaj o rapidnom schudnutí bol poškodenou bol udávaný poškodenou ešte pred začiatkom spoluzitia a tak nemôžu byť pravdivé tvrdenia o schudnutí ako následok konania obžalovaného voči nej. Aj vyjadrenie poškodenej, ktoré učinila pri poslednej návšteve psychiatra dňa 5.3.2018 kde uviedla, že nezvláda pojednávania, ďalšie neprežije, lebo aj tam sa jej vyhrážal že zomrie, je absolútne nepravdivé, pretože je vylúčené, žeby sa na hlavnom pojednávaní obžalovaný správal k poškodenej takým spôsobom, ako to možno povedať účelovo, pred psychiatrom prezentovala Teda javí sa, že v klamstvách poškodená pokračovala aj následne, čo je tiež jedným z dôvodov pre vyhodnotenie jej čít osobnosti.

Nemožno sa stotožniť úzko len s vyhodnotením osobnosti poškodenej ako to vyplýva zo znaleckého dokazovania znalkyňou z odboru psychológia, a hodnotiť tak jej časti výpovede len diferencovane bez jednotlivých súvislostí, ktoré vychádzajú z vykonaných dôkazov a ktoré spochybňujú osobnosť poškodenej v smere súvisiacom s pravdivosťou jej výpovedí. Zo znaleckého posudku PhDr. R. znalkyne z odboru psychológia k osobnosti poškodenej okrem iného vyplýva, že nemá snahu o klamanie a nezistila u nej príklon k subjektivitě, skresľovaniu alebo zveličovaniu, nemení svoje výpovede, nie je u nej zistená pomstychtivosť. Toto zistenie a konštatovanie znalkyňou bolo preklenuté jednotlivými dôkazmi, ktoré súd už vyššie uvádzal a ktoré nemožno ponechať bez povšimnutia. Rovnako zisteným skutočnosťami súdom odporujú údaje v znaleckom posudku, že u poškodenej bola zistená sociálna stiahnutosť, izolovanosť, bezradnosť, úzkosť, nepriebojnosť, apatia. Ako to z dokazovania vyplynulo, nemôže byť sociálne utiahnutá osoba, ktorá aj v priebehu spolužitia s obžalovaným navštevovala pohostinné zariadenia, požívala alkoholické nápoje, nie vždy v prítomnosti obžalovaného, ale s priateľkami aj v nočných hodinách, ba aj počas spolužitia s obžalovaným mala už udržiavať známosť s iným mužom, s ktorým potom, čo bol obžalovaný vzatý do väzby začala bývať v spoločnej domácnosti, nemohla byť nepriebojná ani bezradná keď konala napr. tým, že popredala veci patriace obžalovanému potom čo bol vzatý do väzby, napokon bola kvôli tomu aj tunajším súdom odsúdená a to trestným rozkazom sp. zn. 1T 5/2018 dňa 7.2.2018 bola uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., pretože v nezistenom čase mesiaca december 2016 z bytu na ul.F. odcudziła veci /elektroniku/ v hodnote 1.297,20 € ku škode G. S.. Bol jej zato uložený podmienený trest odňatia slobody. Pre vyhodnotenie osoby poškodenej nemožno tieto všetky skutočnosti ponechať bez povšimnutia a je potrebné tak skonštatovať na základe odčitovaných skutočností vyplývajúcich z výpovedí jednotlivých svedkov, ako aj z listinných dôkazov, že množstvo tvrdení, ktoré mali byť podstatnými a uvádzanými poškodenu, sú nepravdivé, zavádzajúce, so snahou ich využiť vo svoj prospech.

Ani z elektronickej komunikácie poškodenej s obžalovaným, najprv z ňou predložených častí vyňatím len vyjadrení obžalovaného na jej adresu boli vytrhnuté z kontextu a ktoré mali nasvedčovať slovnému a násilnému konaniu obžalovaného voči nej. Z dodatočne predloženej komunikácie obžalovaným vyplýval taký postoj a reakcie poškodenej, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že to u nej vyvolávalo strach. Pokiaľ sa týka slovných vyhrážok vyplývajúcich z elektronickej komunikácie, tak tieto neboli len zo strany obžalovaného vznesené na adresu poškodenej, ale rovnako aj z odpovedí poškodenej obžalovanému vyplynula rovnocennosť jej reakcií /napr. skončili sme, daj mi pokoj, vypadni, nech ťa zavrú lebo si sviňa, feťák, mám ťa na háku, budem mať sex s iným, daj mi pokoj, ja sa ťa nebojím, ani sa ťa nebudem, od 10.11.2016 do 27.11.2016 vyjadrenie poškodenej adresované obžalovanému v znení, keď neodíde z bytu, pôjde do basy/. Okrem toho je potrebné uviesť aj časť komunikácie zo strany poškodenej zo dňa 11.1.2016 v znení, že: matka jej chce zničiť život, Dušan jej chýba, ľúbi ho a v mesiaci jún 2016 s textom: kedy bude sex a pod.

Zlé a závažné správanie sa obžalovaného malo byť nielen voči poškodenej, ale aj k maloletému C., čo malo byť akýmsi podporným dôkazom na tvrdenia poškodenej a v tejto súvislosti je potrebné práve poukázať aj na stanovisko znalkyne MUDr. P., že ak bolo napadnutie obžalovaného voči synovi poškodenej v decembri roku 2015, znalkyňa uviedla, že bola to stresujúca situácia, ale nepredpokladá, že sa tam rozvinula už PSP /posttraumatická stresová porucha/, mohlo byť viac takých situácií. Nejednalo sa o život ohrozujúci stav, pretože pre PSP musí byť konanie život ohrozujúce. Znalkyňa poukázala nato, že pri rozhovore s poškodenu, táto hovorila spontánne bez toho, aby sa jej bolo treba pýtať a niektoré príznaky povedala bez toho, aby ich znalkyňa otázkami zisťovala. V tejto súvislosti súd poukazuje nato, že aj táto skutočnosť v súhrne s ostatnými zisteniami k osobe poškodenej vzbudzuje práve pochybnosť o tom, že či uvádzané prejavy PSP boli u nej skutočne dané a nie len predkladané také o ktorých prejavoch mala vedomosť a vedela ich takto použiť a tieto prejavy ňou uvádzané mala jednak z osobných kontaktov od svedkýň tým trpiacimi a snáď aj z načítania týchto prejavov, ktoré sú dostupné a potom tieto znaky prezentovať ako svoje vlastné. Aj konštatovanie znalkyne, že osoba, ktorá trpí takouto poruchou by mala byť vyhýbavejšou v súvislosti s kontaktmi priateľmi, známymi, je sociálne stiahnutá, vzbudzuje oprávnenú pochybnosť, nemožno povedať, že práve poškodená takouto osobou bola a to vzhľadom aj na jej nasledujúci spôsob života potom, čo bol obžalovaný vzatý do väzby. K tomu je potrebné uviesť aj vyjadrenia poškodenej, ktoré uvádzala v čase šetrenia pred ÚPSVaR a súdom vo veci starostlivosti o maloletého C. s obsahom, že medzi obžalovaným a maloletým bol dobrý vzťah a mali aj v tom čase záujem obidvaja teda ona aj obžalovaný, aby dieťa bývalo v spoločnej domácnosti s nimi a žiadne konflikty v predmetných konaniach neboli spomínané, ktoré by mali za následok to, že tam niečo nie je v poriadku či medzi ňou, obžalovaným alebo dieťaťom. V súvislosti s tým je potrebné poukázať aj

správu z poradensko- psychologického procesu z 30.6.2016, kde psychologička doktorka H. v správe okrem iného uvádza, že z pozorovania zistili, že dieťa má blízky vzťah aj s babkou ale aj s matkou, z jeho prejavov usudzuje, že odmietaným členom rodiny je druh jeho matky, ktorého otvorene aj pred dieťaťom odmieta a negatívne posudzuje babka, ktoré negatívne vyjadrovanie vníma psychologička ako jednu z prekážok, aby dieťa zmenilo svoj postoj k problému, babku informovali o negatívnom vplyve takého vyjadrovania pred dieťaťom, no pokračovala v zaužívanom spôsobe. Z opakovaného stretnutia vyplýva, že pretrváva problém syna spať u matky a tak dieťa je hlavným článkom, ktorý riadi ostatných dospelých, dieťa určuje ostatným čo budú robiť a matka reaguje najprv presvedčaním a po zosilnení odporu dieťaťa, rezignáciou. Teda ani v rámci týchto riešení neboli matkou dieťaťa prednášané žiadne skutočnosti z ktorých by bolo možné vyvodiť negatívne konanie zo strany obžalovaného či už k nej, alebo k dieťaťu, čo už malo spadať do doby jej psychického a fyzického týrania zo strany obžalovaného.

Dôležitou skutočnosťou vyplývajúcou z výpovede ošetrojúceho lekára-psychiatra poškodenej MUDr. H. a záznamov v zdravotnej dokumentácii, sú údaje ktoré predniesla H. F. pri vyšetrení v čase od mesiaca júl 2015 do 30.11.2015 tie, že má permanentné streisy aj kvôli otcovi, ktorý ju psychicky týral, nemá oporu v rodine, priateľ jej aspoň pomôže, má finančný problém, únavu, nevládze, odpadla, je bez nálady, je napätá, schudla za rok 26 kíl, plače, nič ju nebaví, má toho dosť, chce mať pokoj, býva jej zle, matka ju otravuje, zamestnávateľ jej dal výpoveď, súrodenci sa jej obrátili chrbtom. Tieto údaje doplnila keď sa dostavila dňa 6.12.2016 o to, že má strach, naposledy už konkretizovala, že sa trasie, po nociach sa jej zjavuje, budí sa s jeho tvárou nad sebou, resp. aj to, že schudla z 82 kg na 53 kg zo stresu z obžalovaného, kedy jej lekár doporučil dlhodobú psychoterapiu, či sa jej podrobovala, nevie. Znalkyňa PhDr. R. na hlavnom pojednávaní uviedla, že vo vysokej miere PSP u poškodenej bola spôsobená konaním obžalovaného, ale určite k tomu pristúpili aj iné životné okolnosti, keďže už predtým mala narušenú psychiku, mohli sa ľahšie a rýchlejšie u nej objaviť príznaky, ale mieru objektivizovať nemožno. Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru psychiatria MUDr. P. a jej výpovede na hlavnom pojednávaní vyplýva, že v čase jej vyšetrenia boli u poškodenej splnené kritéria pre diagnostikovanie PSP, sama popisuje ako jedinú psychotraumu tyranizujúce správanie zo strany obvineného, teda súd poznamenáva, že tu neuviedla predchádzajúce streisy /psychické týranie zo strany otca a pod./, avšak je možné predpokladať podľa znalkyne, že osobnosť poškodenej bola voči poruche predisponovaná, nakoľko sa popisuje, že vyššie riziko vzniku je u ľudí, ktorí už v minulosti prežili ťažké traumatizujúce udalosti, tiež u ľudí slobodných s nižšími socioekonomickými istotami. V čase keď poškodenú znalkyňa vyšetrovala, čo bolo 12.4.2017 sa rozvíjala u nej PSP, ktorej podmienkou je, že sa musí rozvinúť najneskôr do 6 mesiacov odkedy vznikla, teda odkedy stresor pôsobil. K tomu súd poznamenáva, že na druhej strane už MUDr. H. pri návšteve poškodenou dňa 6.12.2016 už prekvalifikoval jej diagnózu na posttraumatickú stresovú poruchu, teda nemohla sa rozvíjať v čase vyšetrovania znalkyňou teda 12.4.2017, keď už predtým bola klasifikovaná jej ošetrojúcim lekárom, teda mala sa rozvinúť už do toho dátumu, keď už bola psychiatrom diagnostikovaná. Okrem toho znalkyňa hodnotí osobu ktorá trpí takouto poruchou ako skôr vyháňavejšou v súvislosti s kontaktmi s priateľmi, známymi a podobne, teda je tam sociálne stiahnutie, menej sa venuje činnostiam ako predtým, teda ani tento predpoklad u poškodenej, ako osoby majúcej trpieť PSP, nebol naplnený z dôvodov jej iného správania sa ako je predpokladané a ako to už súd uvádzal vyššie.

V závere súd považuje za potrebné uviesť, že posttraumatická stresová porucha sa všeobecne prejavuje ako následok zlého zaobchádzania, ktoré si vyžaduje určitú mieru trvalosti a intenzity, ktoré by pociťovala postihnutá osoba ako ťažké príkorie či fyzické alebo psychické a vzhľadom na zhrnutie všetkých vykonaných dôkazov tak, ako ich súd uvádzal, má zato, že u poškodenej to tak nebolo. Hoci dochádzalo medzi obžalovaným a poškodenou k slovným nezhodám, boli to vzájomné s nie nerovným, nepomerným spôsobom prednášané jeden voči druhému, a pokiaľ aj došlo k incidentu spôsobom podľa popisu poškodenej v mesiaci november 2016 tým, že ju obžalovaný fyzicky napadol vidličkou / obžalovaný popísal vznik zranenia iným spôsobom/, jednalo sa o jednorazové konanie, v dôsledku ktorého poškodená nebola v takom stave obáv z konania obžalovaného, že aj napriek tomu si dokázala pomôcť vyhľadaním lekára a napokon ďalej pokračovala v spoložití s obžalovaným. Poškodenej totiž nič nebránilo po tomto obrátiť sa na políciu, čo nevedno prečo, neurobila, ale až potom dňa 4.12.2016, keď bezprostredne tomuto dátumu žiaden podnet nepredchádzal.

Pokiaľ sa medzi obžalovaným a poškodenou vyskytovali problémy v ich spoložití a to podľa tvrdení poškodenou, ktoré mali vyjadrovať negatívne správanie sa obžalovaného voči nej, nedosiahli takú závažnosť a obsah ako sú konštatované obžalobou v rámci skutku. Zhrnutím vykonaného dokazovania súd poukazuje nato, že neboli zabezpečené a produkované také nespochybniteľné dôkazy, ktorými by

bolo možné zdokumentovať, že konanie obžalovaného tak presahovalo mieru trvalosti, sústavnosti, intenzity a závažnosti, ktoré by pociťovala postihnutá osoba ako ťažké príkorie a potvrdzovalo tak fyzické či psychické útrapy u poškodenej. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd, keďže nemal jednoznačne a nespochybniteľne preukázané, že došlo ku konaniu a jeho následkom tak, ako ho popisovala poškodená, teda nebolo preukázané, že sa skutok stal, obžalovaného v zmysle § 285 písm. a/ Tr. poriadku spod obžaloby oslobodil.

**Poučenie:**

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 /pätnásť/ dní od jeho oznámenia na tunajšom súde. Oznámením je vyhlásenie rozsudku v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením je až doručenie rozsudku.